

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Lleis ordinàries

Llei del Registre Civil

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de juliol de 1996 ha aprovat la següent:

Llei del Registre Civil

Índex general

Exposició de motius

Títol I. Disposicions generals

Títol II. Organització del Registre Civil
Capítol I. El registrador i el personal del Registre Civil

Capítol II. Les seccions, els llibres i els lligalls

Capítol III. Reconstitució dels llibres
Capítol IV. Arxiu i conservació dels llibres, lligalls i documents
Capítol V. La inspecció del Registre Civil

Títol III. Els actes del Registre

Capítol I. Actes del Registre en general
Capítol II. De les inscripcions, anotacions i altres assentaments
Capítol III. Assentaments marginals

Títol IV. Secció de naixements

Capítol I. Declaració de naixements
Capítol II. Nom i cognoms
Capítol III. Abandonats
Capítol IV. Inscripcions de paternitat i maternitat
Capítol V. Declaració judicial d'absència

Capítol VI. Adopció

Capítol VII. Emancipació
Capítol VIII. Limitacions de la capacitat i representacions legals
Capítol IX. Nacionalitat

Títol V. Secció de matrimonis

Capítol I. Expedient civil de matrimoni i proclames

Capítol II. Inscripció de matrimonis
Capítol III. Inscripció de convencions matrimonials i resolucions judicials afectant al matrimoni

Títol VI. Secció de defuncions

Capítol I. Inscripció de defuncions

Capítol II. Inhumacions i incineracions

Capítol III. Declaració judicial de mort

Títol VII. Funcionament i règim econòmic del Registre Civil

Capítol I. Funcionament

Capítol II. Règim econòmic

Capítol III. Estadístiques

Capítol IV. Publicitat i certificacions

Títol VIII. La modificació del Registre

Capítol I. Competència i procediments

Capítol II. Procediments civils ordinaris

Capítol III. Procediments penals i disciplinaris

Disposicions transitòries

Exposició de motius

I. Entre els serveis que l'Església ha prestat al llarg dels segles a la societat civil del nostre país, el manteniment dels registres demogràfics no és el menys important. Certament, la raó primigènia dels llibres parroquials no era de caràcter civil sinó canònic, encara que la llei canònica coincidia amb la civil, o més ben dit hi havia confusió. En una societat com la nostra, en què, fins ara, la qualitat de ciutadà s'identificava totalment amb la de membre de l'Església, els fets de l'estat civil de les persones es corresponien quasi exactament amb els fets que el Concili de Trento, l'any 1563, va prescriure que havien d'ésser registrats.

A cada fet important de la vida de la persona —naixement, casament, defunció— correspon la col·lació d'un sagrament o la celebració d'un ritu. Les normes canòniques, aplicades pels eclesiàstics que presideixen les parròquies, han tingut i tenen fins a l'actualitat una aplicació i un resultat en el camp estrictament civil.

Però, d'una banda, l'evolució demogràfica del país i, d'altra banda, l'evolució tècnico-jurídica fan necessària la creació del Registre Civil.

Actualment els registres eclesiàstics segueixen tenint per objecte baptismes i, per consegüent, naixements, i també matrimonis i defuncions, però els fets i els actes d'estat civil de les persones que viuen al país i que no són batejats, que no es casen canònicament i que no reben les exèquies religioses no poden ésser

registrats civilment car el registre canònic no ha estat concebut per a ells.

Nombrosos fets d'estat civil no estan regulats per la llei canònica, i nombroses persones no estan sotmeses a la potestat canònica. Aquestes dues raons ja serien per si mateixes suficients per justificar la creació d'un Registre Civil a Andorra, com ha estat el cas en altres països de l'Occident cristià.

Però la promulgació de la Constitució, i singularment els articles 5, 6, 11 i 13, obliga necessàriament a establir un Registre Civil.

L'autoritat eclesiàstica, totalment autònoma en la seva esfera, com a rectora de la societat perfecta que és l'Església, romanrà l'única responsable del registre dels fets, els actes i els ritus que el dret canònic prescriu inclòs el matrimoni canònic, la validesa del qual reconeix la Constitució. Al Registre Civil seran sotmesos tots els actes i els fets que concerneixin la persona i la seva vida en societat, independentment del fet que professin o no una religió (condició civil de les persones en el sentit de l'article 13.1 de la Constitució).

No obstant el principi assentat en el punt anterior, els fets de l'estat civil anteriors a l'entrada en vigor de la present Llei, que estiguin inscrits als registres eclesiàstics, podran continuar essent certificats pels rectors —puix que el nou sistema no pot fer desaparèixer els registres eclesiàstics, ni minvar-ne l'eficàcia— concurrentment amb la potestat certificadora que tindrà el Registre Civil per als actes transcrits en aquest Registre provinents dels registres eclesiàstics.

II. La present Llei no s'ocupa del dret civil substantiu —al qual es remet—, com tampoc pretén omplir eventuales llacunes que el dit dret pugui presentar, salvada la necessària concreció de les normes civils vigents.

Llevat de certes disposicions puntuals, tampoc no s'ocupa la present llei d'establir cap norma de dret internacional privat, esfera del dret d'importància capital a partir del fet que la majoria dels habitants d'Andorra són estrangers i es regeixen, per consegüent, per la seva llei personal.

Les normes que conté el present text pressuposen, totes elles, la vigència del dret actual, però com que no són substantives poden admetre qualsevol variació que en el futur pugui afectar el nostre dret, tant el dret civil com les normes internes de dret internacional privat.

No obstant això, s'ha de posar de relleu que les normes del Registre afecten de ple altres parcel·les del dret substantiu, sobretot pel que fa al caràcter constitutiu de certes inscripcions.

III. A l'hora de crear de bell nou un registre civil, són diverses les opcions tècniques i pràctiques que s'ofereixen al legislador. Entre totes s'ha escollit un model de registre general únic per a tot el país adscrit a l'Administració central.

La reduïda dimensió del país, tant en extensió com en població, fa descartar la creació d'un Registre Civil per a cada una de les set parròquies. La feblesa numèrica dels actes desaconsella la creació de tants registres com parròquies, no solament per la dificultat d'estructurar, per a cada un, un cos de personal preparat i disponible, i pel cost prohibitiu d'una tal estructuració, sinó per la multiplicació de les interrelacions que caldria preveure entre set registres i el creuament d'informació i d'assentaments que s'hi produïria.

Un registre general únic evitarà les necessàries correspondències que s'haurien d'assegurar entre els set registres parroquials, i a la vegada unificarà criteris a l'hora de l'aplicació.

Per altra banda, hi havia l'opció entre confiar la responsabilitat del Registre a l'esfera judicial (exemple d'Espanya) o a l'esfera de l'Administració (exemple de França). La solució adoptada és la de l'Administració central amb control judicial.

IV. L'organització del Registre i del treball intern es presenten amb un doble aspecte. D'una banda, un Registre Civil és fonamentalment basat en els llibres i en la conservació de documents; no es pot alliberar un Registre de les servituds del paper i de l'arxiu, car hi són quasi consubstancials. Però, d'altra banda, s'ha volgut introduir la informàtica per alleugerir el treball mecànic i conferir la seguretat necessària.

La privacitat que s'ha de respectar en totes les matèries d'estat civil fa que l'opció informàtica sigui moderada i, sobretot, que l'accés a la informació no pugui ésser de cap manera facilitat per la interconnexió de sistemes. En aquest camp, tota precaució és poca car és important el bé jurídic que s'ha de preservar.

V. El Registre Civil forma part del sistema de fe pública en què la publicitat registral és el fi primari. Això no obstant, no s'ha d'oblidar que l'activitat del Registre donarà un subproducte estadístic de gran vàlua i interès i que, a més, tindrà totes les garanties de veracitat i certesa.

L'estadística, que haurà de compaginar-se forçosament amb la salvaguarda de la privacitat, serà d'extrema utilitat per a la labor de l'Administració ja que el coneixement dels paràmetres de la vida en societat donarà peu a l'adopció de les mesures legislatives, administratives i econòmiques amb més coneixement dels fets.

VI. L'interès del Registre Civil és tenir la màxima informació possible. Amb aquest fi, els terminis s'han previst amb amplitud. No s'ha sancionat la manca de presentació al Registre i, de manera general, s'ha facilitat al màxim que l'administrat pugui, encara que sigui extemporàniament, acudir al Registre per declarar tot allò que li interessi assentar. Per facilitar les declaracions es fixa com a regla general de gratuïtat de les declaracions, les inscripcions i les anotacions de tots els actes de declaració i compareixença, i solament s'estableix el pagament per a l'expedició de certificats i certes prestacions.

VII. Els procediments registrals i judicials han estat simplificats en la mesura del possible. De conformitat amb l'article 89.4 de la Llei qualificada de la justícia s'ha assegurat la intervenció del Ministeri Fiscal en tots els processos del Registre Civil.

VIII. La present Llei haurà d'ésser completada per un reglament —ço perquè es dóna mandat al Govern— que contingui el desenvolupament de certes normes legals i de certs aspectes tècnics.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Per la present Llei es crea el Registre Civil del Principat d'Andorra com a institució pública al càrrec de la qual es troba la constatació, la publicació i la prova dels fets i els actes jurídics que afecten l'existència, la identificació i la capacitat de les persones o altres aspectes del seu estat civil, per contribuir en alguns casos a la constitució dels dits actes i proporcionar títols de legitimitació d'estat.

El Registre Civil d'Andorra és únic per a tot el Principat, i les seves competències específiques i concretes són les que resulten de la present Llei, el seu Reglament i les disposicions legals posteriors que es dictin sobre aquesta institució.

Article 2

Constitueixen l'objecte del Registre Civil els fets, els actes i les situacions jurídiques següents, relacionats amb l'estat civil de les persones:

- a) Naixement i mencions d'identitat.
- b) Filiació i adopció.
- c) Situacions de guarda legal.
- d) Pàtria potestat i altres representacions legals.
- e) Emancipació i habilitació d'edat.
- f) Limitacions a la capacitat de les persones.
- g) Tutories, curadories i altres encàrrecs, judicials o no, que supleixin o completin la capacitat d'altri.
- h) Nacionalitat.
- i) Matrimoni, i la seva nul·litat, dissolució o separació.
- j) Convencions per raó del matrimoni i establiment d'alteracions del règim econòmic matrimonial.
- k) Defuncions, inhumacions i incineracions.
- l) Declaracions judicials de mort i absència.

Article 3

Han de constar obligatòriament al Registre Civil tots els fets i els actes referits

a l'article anterior, en els termes que la present Llei especifica, i també els que en determinin la modificació o l'extinció, sempre que afectin persones de nacionalitat andorrana, sigui quin sigui el lloc on es produeixin, i aquells altres que, encara que afectin estrangers, es produeixin en territori andorrà.

Amb relació a les persones que adquireixin la nacionalitat andorrana amb posterioritat al naixement, s'han d'inscriure al Registre els fets i els actes referits a l'article 2 que les afectin, fins i tot els anteriors a l'adquisició de nacionalitat. L'assentament dels fets i els actes anteriors a l'adquisició de la nacionalitat es realitza simultàniament a l'anotació d'aquesta.

Article 4

Simultàniament a tota primera inscripció o anotació concernent un andorrà o un nascut a Andorra, que no sigui la inscripció de naixement, s'han d'aportar els documents necessaris per anotar-ne el naixement en el Registre andorrà.

Els documents que s'han d'aportar són:

- a) certificacions literals de la inscripció de naixement en el Registre oficial corresponent amb totes les notes marginals;
- b) certificació de tota altra inscripció o anotació registral concernent la persona interessada;
- c) declaració escrita complementària en relació amb dades necessàries per a la inscripció.

Aquesta obligació recau sobre:

- a) per als andorrans i els nascuts a Andorra, els actes d'estat civil dels quals hagin estat inscrits als registres eclesiàstics d'Andorra;
- b) per als andorrans i els nascuts a Andorra i els estrangers esdevinguts andorrans, els actes d'estat civil dels quals hagin estat inscrits en registres civils estrangers.

Article 5

Els fets i els actes d'estat civil inscrits a l'estranger, per les autoritats o organismes estrangers competents, que afectin els andorrans, poden ésser assentats al Registre Civil d'Andorra, d'acord amb els documents que els comprovin, d'acord

amb la llei respectiva i sempre que no vulnerin els principis d'ordre públic andorrà i no constitueixin frau a la llei, i en el cas en què siguin constituïts per sentències estrangeres, sempre que aquestes hagin estat declarades executòries a Andorra conforme a l'article 9.

Si els fets o els actes estrangers afecten ciutadans estrangers, la seva constància al Registre Civil andorrà, mitjançant la classe d'assentaments que correspongui a cada classe, tan sols es permet quan la persona sol·licitant, a part d'aportar els títols i les proves que corresponguin, hi demostrï legítim interès i tingui residència principal i permanent a Andorra.

Article 6

Les inscripcions al Registre Civil constitueixen la prova dels fets o els actes que hi consten inscrits. Únicament poden ésser utilitzats altres mitjans de prova en els casos de manca d'inscripció o bé quan per qualsevol causa no sigui possible certificar un assentament. En aquests casos, perquè siguin admesos altres mitjans de prova, cal que, prèviament o simultàniament, s'insti mitjançant els actes o els procediments corresponents, la inscripció omeça o la reconstrucció de l'assentament.

Article 7

Els fets i els actes que resultin de les inscripcions del Registre no poden ésser impugnats en judici sense que, prèviament o simultàniament, sigui instada la rectificació o la cancel·lació dels corresponents assentaments del Registre.

Article 8

Els fets i els actes susceptibles d'inscripció al Registre Civil només produeixen efectes contra tercers a partir de la data de l'assentament corresponent.

Article 9

Les decisions de tribunals estrangers relatives a l'estat o a la capacitat civil dels andorrans només poden ésser inscrites o anotades al Registre Civil després que els òrgans judicials andorrans els hagin reconegut força executòria a Andorra, salvat el cas de tractats i convencions internacionals contraris.

El mateix requisit, amb la mateixa excepció, és necessari per a les decisions dels tribunals estrangers relatives a l'estat

civil o a la capacitat dels estrangers, quan aquests, sense perjudici del compliment de les condicions previstes al present article, pretenguin inscriure-les al Registre Civil d'Andorra.

Article 10

Correspon al registrador, o si és el cas al registrador suplent, la funció de qualificació registral, per determinar, per allò que resulti de les declaracions, dels documents i de les proves aportades, i també dels assentaments del mateix registre, el següent:

- a) Si un fet, un acte o una situació jurídica és o no és susceptible d'accés al Registre Civil i la classe d'assentament que correspongui practicar en cas afirmatiu.
- b) Si l'objecte de l'assentament reuneix o no els requisits substantius i de forma exigits per les lleis aplicables per a la seva validesa i eficàcia.
- c) Si les declaracions i els documents o els mitjans de prova aportats compleixen o no els requisits de forma establerts legalment, i també si s'adapten als efectes registrals pretesos, de la mateixa manera que s'ha d'examinar la seva eficàcia provatòria segons les normes legals i les regles de la sana crítica.
- d) Pel que fa a les declaracions, la qualificació comprèn l'examen de la capacitat i la identitat de la persona declarant. La de les sentències i les resolucions es limita a la comprovació de la competència de l'òrgan que les dicta, la classe de procediment seguit, les formalitats extrínseques dels documents presentats i els assentaments del mateix registre; si són de tribunals o òrgans estrangers, la qualificació s'estén a l'examen de la seva executorietat a Andorra.

Com a conseqüència de la qualificació, el registrador pot admetre o denegar l'assentament sol·licitat en els terminis i en la forma assenyalats a l'article 49 de la present Llei. La denegació ha de fer-se mitjançant resolució motivada, contra la qual es pot interposar recurs en el termini de tretze dies hàbils davant d'un batlle en Tribunal Unipersonal.

Títol II. Organització del Registre Civil

Capítol I. El registrador i el personal del Registre Civil

Article 11

Són òrgans del Registre Civil, les respectives competències dels quals es fixen legalment, l'organisme o el departament de l'Administració central que aquesta determini a l'efecte de la seva relació amb el Registre, el registrador de l'estat civil, el registrador suplent de l'estat civil, la Inspecció del Registre Civil i el Ministeri Fiscal.

De les tasques auxiliars i d'oficina se n'ocupa el personal administratiu.

Sense perjudici de l'adscripció del Registre Civil a l'Administració central i de la relació jeràrquica que els òrgans del Registre Civil o del seu personal puguin tenir respecte d'aquella, el registrador té autonomia en les seves qualificacions i en les seves decisions, encara que la seva actuació sigui objecte de la vigilància de la Inspecció del Registre i que les seves resolucions estiguin subjectes als recursos legalment previstos.

En el compliment de les seves funcions el personal adscrit al Registre Civil no rep ordres d'altra persona que no sigui el Registrador i, si és el cas, del registrador suplent.

Llevat de la Inspecció del Registre i els batlles i els tribunals de l'Administració de Justícia d'Andorra, en l'exercici de les seves funcions, cap persona revestida o no d'autoritat no pot tenir coneixement o trasllat del material documental del Registre, sense perjudici del dret d'obtenir certificacions, segons el previst en el capítol IV, del títol VII.

Article 12

El Registre Civil va a càrrec del registrador de l'estat civil. Aquest càrrec es proveeix per oposició i ha de recaure en una persona titulada en dret. Previ a la convocatòria el Govern fa públiques les proves i la composició del jurat. Així mateix, un cop realitzades les proves i obtinguts els resultats es fa pública la llista dels candidats per ordre decreixent de resultats.

De la mateixa forma es procedeix per al nomenament del registrador suplent de l'estat civil.

Article 13

Mentre actuï el registrador, el suplent fa les funcions i compleix les tasques que el titular li encomani i li està subordinat, però quan estigui cridat a suplir-lo per vacant, absència, delegació, impediment o qualsevol altra causa, el registrador suplent no té cap lligam de subordinació respecte del registrador titular.

Article 14

El Registre Civil, en el seu aspecte de servei administratiu, depèn directament del cap de Govern, o del ministre en què aquest delegui aquesta competència, el qual no pot delegar aquesta responsabilitat en cap altre càrrec o persona.

Article 15

El registrador, i també el registrador suplent, tenen l'estatut de funcionaris mentre estigui en vigor el seu nomenament.

Article 16

El càrrec i la dotació pressupostària del registrador i el registrador suplent han d'ésser inscrits sempre en el pressupost sigui quina sigui la permanència en el càrrec de les persones que l'exerceixin.

Article 17

El Registre només pot disposar de personal eventual no funcionari per a tasques específiques de durada limitada que no excedeixin sis mesos. En cap cas no es pot encarregar al personal eventual la redacció d'actes, inscripcions, anotacions i certificacions, com tampoc no poden rebre declaracions ni actuar en instrucció d'expedients.

Article 18

El personal del Registre queda sotmès a les lleis i els reglaments que regulin successivament la seva funció, tant en l'ordre administratiu general com en la seva específica funció registral, i a la direcció del registrador.

Article 19

1. El registrador no pot realitzar ni participar en actes o expedients en què intervingui, com a part interessada o com a procurador o representant, ell mateix i

quan concorrin els casos previstos en l'article 115 del Codi de l'Administració.

2. El mateix impediment o incompatibilitat referit al paràgraf precedent d'aquest article afecta el registrador suplent i la resta del personal del Registre Civil.

3. En el supòsit que els impediments o les incompatibilitats a què es refereixen els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article afectin simultàniament el registrador i el registrador suplent, caldrà posar aquests fets en coneixement del cap de Govern o del ministre que tingui encomanades les competències en matèria de justícia amb la finalitat que autoritzi expressament l'un o l'altre a realitzar l'acte o participar en l'expedient.

4. El personal esmentat als paràgrafs anteriors no pot dedicar-se a la professió d'advocat, gestor, procurador ni, en general, realitzar serveis al públic, remunerats o gratuïts, relacionats amb el dret i el procediment. De la mateixa manera, l'activitat pròpia del personal del Registre Civil és incompatible amb qualsevol altra dins de la funció pública i l'Administració de Justícia, llevat d'altres activitats registrals quan per llei se'ls atribueixi funcions d'aquest tipus.

Article 20

Els òrgans i el personal del Registre Civil que en l'exercici de les seves funcions i missions infringeixin les lleis o no compleixin els deures que els imposa aquesta Llei, són responsables civilment, i si és el cas penalment, dels seus actes.

Article 21

Totes les persones adscrites al Registre Civil o que hi prestin servei estan obligades a guardar secret respecte de tot el que coneguin per raó de la tasca que se'ls ha confiat. A més de les responsabilitats penals i civils que corresponguin, la violació del secret és motiu de pèrdua del càrrec, expulsió del cos de funcionaris, i/o ruptura del contracte de treball sense necessitat de preavis i sense dret a indemnització.

Article 22

El registrador i, si és el cas, el registrador suplent que deliberadament:

- a) ometi de fer un assentament,

b) el practiqui de manera incompleta, no veraç o falsa.

c) lliuri certificats o faci declaracions no conformes amb el contingut dels llibres i els arxius,

se sanciona d'acord amb el que preveu l'article 72 del Codi de l'Administració.

Capítol II. Les seccions, els llibres i els lligalls del Registre Civil

Article 23

El Registre Civil consta de quatre seccions que són les següents:

a) Secció Primera: De naixements. És la dirigida a fer constar als seus llibres, que s'anomenen "Llibres de naixements", els fets i els actes que integren l'existència i l'estat civil de les persones físiques, llevat dels assentaments que corresponguin a altres seccions.

b) Secció Segona: De matrimonis. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres anomenats "Llibres de matrimonis" dels fets, i els actes relatius al matrimoni de les persones, a les seves modificacions jurídiques i dissolucions, com també al seu règim econòmic.

c) Secció Tercera: De defuncions. Mitjançant els seus llibres, anomenats "Llibres de defuncions", té per finalitat la constància i la publicació dels fets i circumstàncies de la mort legalment certa de les persones físiques.

d) Secció Quarta o General: mitjançant llibres auxiliars, es fa càrrec dels serveis comuns a les seccions Primera, Segona i Tercera i altres generals del Registre Civil.

Article 24

La Secció Quarta o General s'ocupa de les funcions i els serveis que puguin afectar les altres seccions del Registre i les altres que no hi estiguin específicament atribuïdes, entre elles les inherents a la modificació dels assentaments registrals, a l'auxili registral i les comunicacions, al control d'activitats, als inventaris, al personal, la inspecció, la caixa i la comptabilitat i els mitjans mecànics.

Aquests serveis comuns s'organitzen de la forma i amb els llibres que es deter-

minin al Reglament del Registre Civil i a les disposicions complementàries.

Article 25

Els llibres del Registre Civil s'obren amb una diligència que redacta i signa el registrador en la primera plana de cada llibre. En aquesta diligència s'ha de fer constar a quina secció del Registre correspon el llibre, la quantitat de planes que conté —les quals han d'ésser segellades, numerades i signades pel registrador— així com la data d'obertura del mateix llibre.

Una vegada esgotades les pàgines del llibre o sempre que, per qualsevol causa, s'hagi de tancar, el registrador ha d'estendre dins el termini de 3 dies una altra diligència en què ha de fer constar la causa i la data del tancament, i el nombre d'inscripcions.

Article 26

Els assentaments dels llibres d'inscripcions i els altres assentaments d'estat civil, a què es refereix l'article 23 i que són els principals, s'estenen sense deixar folis o espais en blanc, i si n'hi ha, s'han d'inutilitzar tant en els textos dels impresos encasellats com en qualsevol altre amb els corresponents ratllats, i només s'hi poden utilitzar les abreviatures o els guarrismes legalment permesos. Són nul·les les addicions, les postil·les, els interlineats, les raspatures o les esmenes que no se salvin abans de firmar els assentaments.

Article 27

Tot el contingut dels llibres del Registre Civil i els seus índexs ha de ser copiat en un altre suport, fotogràfic, magnètic o òptic, amb la finalitat de permetre, si escau, la reconstrucció o la recerca dels seus assentaments.

Article 28

Els llibres a què es refereixen els articles precedents segueixen els models oficials fixats pel Reglament del Govern.

Capítol III. Reconstitució dels llibres

Article 29

Si, per qualsevol causa, s'extravia o s'inutilitza, totalment o parcialment algun llibre del Registre Civil, s'ha de procedir a la seva reconstitució, sense

perjudici de les accions que s'emprenquin contra les persones que hagin pogut incórrer en responsabilitat pels fets que hagin motivat la inutilització o l'extraviament dels llibres. La reconstitució s'ha d'ajustar a les normes reglamentàries i ha de tenir la publicitat prevista en aquestes normes per a coneixement dels possibles interessats.

Article 30

En qualsevol procediment de reconstitució dels llibres del Registre Civil, l'activitat del registrador ha d'ésser supervisada, des del començament del procediment fins al final, per l'inspector del Registre Civil al qual el registrador ha de comunicar, des del mateix moment que en tingui coneixement, els esdeveniments que motiven la reconstitució.

Capítol IV. Arxiu i conservació dels llibres, els lligalls i els documents

Article 31

Es conserven, incorporant-los als lligalls que corresponguin a la seva classe i al seu contingut, i establint-hi la classificació convenient, els documents i els papers següents:

a) Els expedients del Registre Civil íntegrament.

b) Els documents, els actes i les declaracions escrites, que serveixin de títols o base als assentaments de l'estat civil.

c) Els documents relatius a criatures abortives, establerts i comunicats segons el que disposi el reglament del Govern.

d) Les comunicacions i les ordres d'autoritats, tribunals i òrgans de les administracions públiques, andorranes o estrangeres, menys aquelles la devolució de les quals a la procedència sigui exigida o necessària i les altres comunicacions i els altres escrits que es rebuin al Registre Civil. No obstant això, les unes i els altres s'han d'unir als expedients quan es refereixin exclusivament a actuacions que es cursin al Registre Civil del Principat d'Andorra.

e) Les còpies de les comunicacions que es lliurin per al Registre Civil, amb la mateixa previsió del paràgraf anterior quant a les que es relacionen amb expedients registrals.

f) Els documents i els comprovants de caixa i comptabilitat i els referents als altres serveis comuns del Registre.

Article 32

Cada secció del Registre disposa del seu propi arxiu, en el qual es dipositen ordenadament i es custodien els llibres, els lligalls i els altres papers que tinguin relació amb les missions o les activitats que s'hi desenvolupen.

El registrador és responsable de la custòdia dels arxius, els llibres, els lligalls i els papers del Registre Civil, sense perjudici de la responsabilitat que per una altra part correspongui als autors directes de la conducta maliciosa o negligent causant de la destrucció, l'extraviament, la sostracció o la deterioració de tot el relacionat.

Els llibres del Registre Civil no poden treure's del local que en sigui la seu sota cap pretext, llevat dels casos en què es traslladi aquesta seu, o en què hi hagi perill de destrucció.

Les còpies de seguretat dels documents originals s'han de guardar en un lloc segur i diferent del lloc on es conserven els originals.

Capítol V. La inspecció del Registre Civil

Article 33

La Inspecció del Registre Civil correspon a un magistrat de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia o a un batlle adscrit a la Secció Civil, designats l'un o l'altre pel Consell Superior de la Justícia.

Article 34

Anyalment l'inspector visita personalment les oficines del Registre Civil per realitzar-hi una inspecció ordinària. Examina els llibres i els expedients, i també qualsevol altre document que estimi convenient, per constatar el compliment de la legislació vigent.

De la inspecció i del seu resultat se'n redacta una acta que s'estén en el Llibre d'inspeccions i que han de signar l'inspector i el registrador.

Article 35

A més de la inspecció ordinària a què es refereix l'article precedent, l'inspector

pot realitzar les inspeccions extraordinàries que consideri necessàries.

Article 36

Si, en qualsevol de les seves inspeccions, l'inspector constata alguna anomalia, l'ha de fer constar en l'acta d'inspecció en què s'han de ressenyar també les instruccions donades al registrador per esmenar-la.

Article 37

En el cas que l'inspector, després de qualsevol inspecció, consideri que de les anomalies constatades es pot derivar responsabilitat del registrador o del seu personal, n'ha de donar coneixement al cap de Govern i, si és el cas, al Ministeri Fiscal, perquè aquests emprenguin les accions que corresponguin.

Títol III. Els actes del registre

Capítol I. Actes del Registre en general

Article 38

Estan legitimats per ésser subjectes actius per intervenir en els actes del Registre Civil:

- Les persones a les quals afectin directament o indirectament els fets o els actes inscripibles o anotables al Registre Civil.
- Les persones cridades per les normes legals a formular declaracions sobre fets o actes d'estat civil aliens, o a intervenir en aquests.
- Aquelles altres persones del consentiment de les quals depengui la validesa o l'eficàcia del fet o l'acte registrat o registrable.
- Les persones no esmentades als paràgrafs anteriors que promoguin davant el Registre i en matèries de la competència d'aquest, qualsevol sol·licitud o expedient, sempre que tinguin interès legítim en el seu objecte.

Article 39

Les persones relacionades a l'article anterior poden ésser representades en l'actuació registral de què es tracti per aquelles altres que posseeixin la seva

representació legal, o per un advocat o un procurador que exerceixin legalment la professió a Andorra i disposin de poder especial per a l'acte registral, llevat del cas que la Llei exigeixi la intervenció personal i directa de la persona interessada.

Article 40

A més de les persones autoritzades pel dret en general, també poden intervenir com a testimonis els parents consanguinis i afins als interessats i el personal del Registre Civil.

Article 41

L'idioma que s'ha d'utilitzar en els assentaments i els altres actes i documents del Registre Civil és el català, amb les excepcions legalment autoritzades.

Article 42

Són títols d'inscripció o anotació al Registre Civil andorrà, les manifestacions de persones privades, o les resolucions judicials, administratives o del registrador civil, que segons aquesta Llei o les disposicions reglamentàries, i instrumentalitzades per declaracions verbals o per documents que compleixin els requisits legals, serveixen de base per als assentaments mencionats i donen, d'aquesta manera, accés al Registre a fets i actes d'estat civil.

Les declaracions poden ésser de coneixement o de voluntat. Els documents, per constituir títol d'inscripció han d'ésser públics i autèntics, llevat d'aquells d'un altre tipus que, en els casos respectius, siguin autoritzats per les normes legals amb aquest efecte.

Les declaracions verbals han d'ésser transcrits directament al llibre i a l'assentament que correspongui del Registre Civil, en el cas que el registrador sigui l'òrgan competent per rebre-les i per practicar l'assentament registral. Si no és competent per practicar-lo, s'estén davant el registrador una acta de la declaració per a la transmissió ulterior al Registre Civil estranger o a l'autoritat competent. Si el registrador té competència per a la pràctica de la inscripció o l'assentament, però no en té per rebre la declaració, el destinatari legal d'aquesta última ha d'estendre i firmar acta de la declaració per a la seva transmissió immediata al Registre Civil del Principat d'Andorra.

Als títols documentals s'hi poden adjuntar actes de declaracions verbals i personals dels interessats, fetes davant el registrador civil andorrà, per completar dades omeses en els títols documentals.

Article 43

Les persones declarants o sol·licitants han d'ésser identificades en els assentaments o les actuacions en què intervinguin amb el nom, els cognoms, la filiació, el domicili i la documentació personal.

Els documents establerts a l'estranger, de conformitat amb la llei local, poden servir de base a actes del Registre, sense perjudici de l'excepció d'ordre públic i de la legalització corresponent i sempre que no signifiquin frau de llei. La legalització no és necessària per als documents lliurats o intervinguts per autoritats de països que no exigeixin la legalització dels documents andorrans.

Els documents escrits en llengua estrangera han d'anar acompanyats de la traducció corresponent al català. Les declaracions verbals que es realitzin per ignorància d'aquest idioma en un altre idioma estranger s'han de practicar amb intervenció d'un intèrpret jurat d'acord amb el que disposa la Llei de la traducció i/o interpretació jurades que les tradueixi a la llengua catalana. El registrador, no obstinat això, pot eximir d'aquests requisits quan els documents siguin redactats o les declaracions realitzades en llengua francesa o castellana.

Article 44

A l'efecte del Registre Civil són hàbils tots els dies i totes les hores de l'any. No obstant això, el registrador determina els dies i les hores d'oficina i d'atenció al públic, tenint en compte que fora d'aquests horaris puguin atendre's, si és necessari, les declaracions i les inscripcions de defunció i llicència de sepultura i incineració a Andorra, o altres actes urgents i inajornables.

Capítol II. De les inscripcions, les anotacions i els altres assentaments

Article 45

Els assentaments del Registre Civil es realitzen per mitjà d'inscripcions, anotacions i notes marginals. A l'efecte de la present Llei, s'entén per:

Inscripció: Assentament destinat a donar publicitat i a servir de prova a fets de l'estat civil, la veracitat o legalitat dels quals hagin estat degudament acreditades, i a la rectificació, la modificació o la cancel·lació d'inscripcions. Les inscripcions són els únics assentaments que gaudeixen de fe pública registral i produeixen els efectes jurídics establerts als articles 6, 7 i 8 d'aquesta Llei.

Anotació: Assentament destinat a informar de l'existència de fets d'estat civil, la realitat o legalitat dels quals no hagi estat degudament comprovada, el contingut dels quals no resulti del mateix Registre, o de fets que només afecten l'estat civil en virtut d'una llei estrangera o no corresponguin pròpiament a l'estat civil o representin situacions provisionals. El seu valor és simplement informatiu i no gaudeixen de l'eficàcia provatòria de la inscripció.

L'anotació també pot practicar-se per obrir foli registral constitutiu de suport d'inscripcions marginals, en els casos en què no sigui possible la pràctica immediata de la inscripció principal i en lloc d'aquesta. En tot cas, l'anotació ha de fer menció del seu caràcter i de la manca de força provatòria pròpia de la inscripció.

Nota marginal: Assentament que constitueix una simple referència a altres assentaments del mateix Registre o d'altres registres i que té una finalitat informativa i de relació entre els diferents assentaments i llibres registrals en què es troben disperses dades relatives a les mateixes persones.

Article 46

Perquè els assentaments d'estat civil, existents en registres civils estrangers o eclesiàstics parroquials andorrans, referents a andorrans i a persones nascudes a Andorra puguin causar inscripció al Registre Civil d'Andorra, cal que, a més dels altres requisits legalment exigibles, produeixin segons la legislació de l'estat on hagin estat practicats els primers o la legislació canònica els segons, els efectes de fe pública i provatoris i d'altres de previstos per a cada assentament per la legislació andorrana. Per constatar aquests efectes, s'actuarà segons el que resulti dels termes de l'assentament que es desitja traslladar a assentament registral andorrà, o del títol documental pre-

sentat com a vàlid per al trasllat o, en defecte de tot això, de la prova complementària perquè es practiqui per altres mitjans.

Pel que fa a la inscripció de sentències i resolucions judicials o administratives, la titulació documental que hagi d'ésser la base de l'assentament ha de contenir la indicació que són fermes i executòries, a part de complir la resta dels requisits legals corresponents.

Article 47

Les inscripcions han de contenir, a més dels que siguin específics, els elements següents:

1. Número d'ordre, dia, mes i any en què es practiquen.
2. Mencions d'identitat dels interessats i declarants i, si cal, de testimonis, intèrprets i altres intervinents.
3. Relació dels fets de què fan fe segons la seva classe, i indicació de les seves circumstàncies conegudes de data, hora i lloc on s'esdevenen i les altres exigibles legalment en cada cas.
4. Menció de la classe d'assentament que s'estén, i també del títol o els títols en virtut dels quals es practica.
5. Identificació del registrador, titular o suplent.
6. Signatures dels interessats i declarants, testimonis, intèrprets i funcionaris que estenguin l'assentament, o d'altres intervinents, deixant constància dels que no sàpiguen o no puguin signar, pels quals ho han de fer dos testimonis.

Article 48

Estan obligats a promoure sense retard les inscripcions:

1. Els designats en cada cas per la llei.
2. Aquells a qui es refereix el fet inscripcionable, o els seus hereus.
3. El Ministeri Fiscal en els casos de la seva competència.

Poden anotar-se, a petició de qualsevol interessat, ciutadà andorrà o estranger resident a Andorra, o del Ministeri Fiscal en matèria de la seva competència, amb valor simplement informatiu i amb expressió de les seves circumstàncies:

a) El procediment judicial o administratiu que pugui afectar el contingut del Registre.

b) El fet la inscripció del qual no pugui practicar-se per no estar acreditat legalment algun dels seus aspectes.

c) El fet relatiu a andorrans o succeït a Andorra que afecti l'estat civil únicament segons la llei estrangera.

d) La sentència o la resolució estrangera que afecti l'estat civil mentre no s'obtingui l'exequàtur quan procedeixi.

e) La sentència o la resolució canònica l'execució de la qual no hagi estat decidida per la jurisdicció civil, en els casos en què tal decisió sigui necessària.

f) El matrimoni celebrat en perill de mort mentre no s'acreditin tots els requisits legals necessaris per a la seva validesa i eficàcia.

g) Les resolucions que posin fi a expedients registrals de declaració amb valor de simple presumpció.

h) Els altres fets l'anotació dels quals sigui permesa per la llei o les disposicions reglamentàries.

Les anotacions queden també sotmeses al principi de legalitat i al control sobre aquesta i sobre la realitat dels fets anotables, que resulten de la funció qualificadora del registrador, que ha de valorar els títols en què pretén basar-se l'anotació i la prova o el principi de prova necessaris en cada cas per poder practicar-la d'acord amb la naturalesa del fet objecte d'aquella.

A l'anotació ha de constar el fet que informa i, per tant, tant a l'assentament com a la seva certificació, el seu caràcter, el seu valor simplement informatiu i que en cap cas no constitueix la prova que proporciona la inscripció. S'apliquen a les anotacions supletòriament les regles de les inscripcions, en tot allò en què siguin compatibles amb la naturalesa d'aquelles.

Article 49

El mateix dia o l'endemà de formular-se les declaracions o de presentar-se els documents, s'han d'estendre els assentaments que corresponguin, o es dictarà

pel registrador resolució raonada, en l'exercici de la seva qualitat qualificadora, denegant-lo. Si el registrador té dubtes fonamentats sobre l'exactitud d'aquelles declaracions, sobre l'autenticitat dels documents en general, o sobre els requisits de les unes o dels altres per ésser registrables, ordena i practica, en un termini de quinze dies, els aclariments i les comprovacions pertinents abans de procedir a la denegació de l'assentament.

Els assentaments s'inscriuen a mà o a màquina però sempre utilitzant caràcters ben nítids i materials que garanteixin la inalterabilitat i la duració de l'escriptura.

Article 50

Els assentaments poden ésser estesos pel registrador, o pel personal en el qual delegui ell mateix sota la seva responsabilitat, amb l'excepció prevista en l'article 17. Han d'ésser signats pel registrador o, si escau, pel suplent. A les seves signatures els han de precedir les dels declarants, interessats, intèrprets, testimonis i altres persones que legalment concorrin en la pràctica de l'assentament registral. Si els declarants o altres persones de les indicades no saben o no poden signar, ho han de fer dos testimonis a petició dels declarants i s'ha de fer constar la seva identitat.

Article 51

Una vegada signats, els assentaments no poden ésser alterats. Tota modificació ha de practicar-se d'acord amb les previsions del capítol I del títol VIII de la present Llei.

Article 52

Una vegada realitzat l'assentament, el registrador és responsable de les omissions o les irregularitats que contingui la declaració, excepte en el cas que no hagi estat possible subsanar la deficiència constatada. En aquest cas, s'ha de fer especial menció de la deficiència en el text de l'assentament.

Capítol III. Assentaments marginals

Article 53

En la columna al marge de les inscripcions, s'hi assenten totes les variacions que es produeixin en els seus elements.

Article 54

Al marge de les inscripcions de naixement s'assenten especialment les circumstàncies següents:

a) El canvi o la rectificació de noms i cognoms.

b) L'establiment o la modificació de paternitat o de maternitat.

c) El matrimoni dels pares posterior al naixement del fill inscrit.

d) L'adopció, la guarda i l'acolliment de menors o altres maneres de protecció d'aquests establertes legalment, així com les decisions judicials recaigudes amb relació a aquestes circumstàncies.

e) Les modificacions de la pàtria potestat i del seu exercici s'inscriuen tant al marge de la inscripció de naixement del pare o de la mare com a la inscripció de naixement del fill.

f) Emancipació i habilitació d'edat.

g) Limitacions, declarades judicialment, a la capacitat de les persones: concurs, fallida, suspensió de pagaments sempre que afectin la capacitat, la inhabilitació per fer-se càrrec de curadories, tuteles o administració de béns, i declaracions d'interdicció, d'inhabilitació o d'incapacitat i, en general, qualsevol altra limitació a la capacitat civil.

h) Tutories, curadories, defenses judicials o altres situacions de substitució o complement de la capacitat d'altres persones.

i) Les declaracions judicials d'absència i de mort.

j) Modificacions de la nacionalitat.

k) El matrimoni, la nul.litat, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment, com també tota altra circumstància o resolució judicial que afecti el vincle o els seus efectes.

l) Les cancel.lacions d'assentaments del mateix foli.

m) La defunció.

n) En general, qualsevol fet jurídic o circumstància que modifiqui o completi els elements d'identificació, els

drets, o l'estat civil de la persona registrada.

Els anteriors assentaments tenen la forma i el caràcter d'inscripcions excepte els assenyalats amb les lletres c), k) i m) que es practiquen com a notes marginals.

Article 55

Al marge de les inscripcions de matrimoni s'inscriuen les circumstàncies següents:

La nul·litat del matrimoni, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment i, en general, totes aquelles circumstàncies i aquells fets jurídics que afectin el vincle o els seus efectes.

I són objecte de nota marginal:

- a) Defunció de qualsevol dels cònjuges.
- b) Les núpcies posteriors dels cònjuges.

Article 56

Al marge de les inscripcions de defunció s'inscriuen totes les variacions que procedeixin respecte al contingut de la inscripció principal i qualsevol element d'identificació del difunt que sigui conegut després de la inscripció.

I són objecte de nota marginal:

- a) El trasllat del cadàver.
- b) L'expedició de permís per incineració o cremació i exhumació.
- c) El trasllat de sepultura de les restes de les persones inhumades.

Títol IV. Secció de naixements

Capítol I. Declaració de naixements

Article 57

Tots els naixements esdevinguts al territori del Principat d'Andorra han d'ésser inscrits al Registre Civil en el termini màxim de quinze dies naturals o trenta dies naturals quan s'acrediti causa justa, que ha d'apreciar el registrador i que ha de constar, si escau, en la inscripció.

Així mateix, s'han d'inscriure al Registre Civil els naixements esdevinguts a

l'estranger sempre que almenys un dels progenitors tingui la nacionalitat andorrana o tingui residència principal i permanent a Andorra. En aquests casos, el termini per procedir a la inscripció és de trenta dies naturals.

Article 58

L'obligació de declarar el naixement recau en les persones següents successivament:

- a) Els pares, conjuntament o separatament.
- b) El parent més pròxim que es trobi al lloc on esdevingui el naixement.
- c) El director de l'establiment o el cap de família del domicili on es produeixi el part.
- d) El metge, la llevadora o qualsevol altra persona que hagi assistit a la mare en el part.
- e) La persona a qui el pare o la mare del nascut hagi encarregat d'efectuar la declaració o sigui coneixedora del fet.

La persona declarant ha d'ésser major d'edat, excepte en el cas que es tracti del pare o la mare.

El compliment de l'obligació per part d'una de les persones esmentades n'exonera les altres.

Article 59

Transcorregut el termini legal sense haver-se efectuat la declaració de naixement, qualsevol persona que n'hagi tingut coneixement està obligada a comunicar-lo al Ministeri Fiscal, el qual promou expedient del Registre Civil o bé, en el cas a què es refereix el tercer paràgraf de l'article 61, promou judici civil declaratiu ordinari davant del Tribunal dels Batlles. Tant en l'expedient com en el judici s'han de verificar tots els elements necessaris per procedir a la inscripció del naixement.

Article 60

La declaració espontània de les persones obligades a declarar els naixements segons l'article 58, que tingui lloc després que s'hagin iniciat els procediments civils a què es refereix l'article precedent posa terme a aquests procediments.

Article 61

La declaració voluntària d'un naixement no inscrit en el termini legal només pot ésser realitzada pel pare o la mare i per qui justifiqui que té al seu càrrec l'infant.

Per practicar la inscripció de naixement després que hagi transcorregut el termini legal i abans dels catorze anys posteriors al naixement, cal tramitar expedient registral d'acord amb les disposicions del capítol I del títol VIII de la present Llei.

Si el naixement ha tingut lloc més de catorze anys abans, la inscripció només es pot realitzar per mitjà d'un procediment civil declaratiu seguit davant la jurisdicció civil ordinària amb la intervenció del Ministeri Fiscal.

En l'expedient davant del Registre i en el procediment civil declaratiu al·ludit en els paràgrafs anteriors, hi ha d'intervenir el Ministeri Fiscal i han d'ésser oïts els pares del nadó que no siguin declarants, sempre que sigui possible i sense perjudici que puguin ésser part en l'expedient o en el procediment.

Article 62

A més dels requisits generals previstos a l'article 47, la inscripció de naixement ha d'incloure les mencions següents:

- a) El dia, el mes, l'any i l'hora del naixement.
- b) El lloc de naixement.
- c) El sexe anatòmic.
- d) El nom i els cognoms.
- e) El nom, els cognoms, l'edat, l'estat, la nacionalitat i la residència habitual dels pares, si consten o queden determinats legalment.
- f) El matrimoni dels pares entre si mateixos, en el cas que existeixi, amb expressió del lloc i la data de la celebració.

Les mencions referides les ha d'aportar el declarant i s'exigeix l'exhibició de la documentació acreditativa de la identitat dels pares.

L'exactitud de les declaracions realitzades ha d'ésser comprovada pel registrador mitjançant els documents exhibits,

les dades del Registre al seu càrrec, i tota altra informació al seu abast.

El lloc, el dia i l'hora del naixement, el sexe del nadó i la maternitat es provenen per document oficial que expedeix el metge o la llevadora que hagi assistit al part. En defecte d'aquest document, s'acredita amb tota classe de proves en expedient registral. Les dades relatives al pare s'acrediten amb certificació o prova del matrimoni dels progenitors, o amb el reconeixement voluntari o la declaració judicial, amb els documents pertinents o les dades del mateix Registre. A manca de la prova del matrimoni, s'ha de fer constar la declaració que es faci sobre el mateix matrimoni per anotació marginal.

Article 63

En cas de part múltiple s'han d'inscriure els nascuts seguint l'ordre de naixement i s'ha de fer constar l'hora i el minut exacte de naixement de cada un, i qualsevol particularitat física de caràcter permanent que individualitzi els que siguin del mateix sexe. Així mateix, queden arxivades al Registre Civil les còpies de les empremtes de les plantes del peu en cas que s'hagin obtingut.

Capítol II. Nom i cognoms

Article 64

La persona declarant, si és un dels progenitors o el seu representant legal, o presenta autorització d'aquests en document fefaent, ha d'indicar el nom propi de l'infant i, si no l'indica o no el vol indicar, ho ha de fer el registrador.

Article 65

El nom propi pot ésser simple o compost si bé, en aquest darrer cas, no pot contenir més de dos noms simples, units per un guió.

Els cognoms han d'ésser en primer lloc el patern i, seguidament, el matern. S'entén per cognom patern el primer cognom del pare i per cognom matern, el primer dels personals de la mare. Tanmateix, si els pares conjuntament ho sol·liciten, en el moment de la inscripció, es podrà invertir l'ordre i inscriure en primer lloc el cognom matern i en segon lloc el patern.

Quan la filiació sigui determinada legalment tan sols respecte de l'un dels progenitors, la criatura portarà els dos cognoms d'aquest pel mateix ordre.

Els fills naturals reconeguts únicament pel pare conserven els cognoms del pare. Els reconeguts únicament per la mare conserven els cognoms de la mare. En un cas o en altre, el pare o la mare poden decidir lliurement l'ordre dels cognoms.

Els cognoms poden ser invertits mitjançant una simple declaració de l'inscribit major d'edat davant el registrador. Aquesta inversió no té efecte fins que no és inscrita.

El representant legal de l'inscribit pot sol·licitar la inversió dels cognoms quan concorri justa causa que ha d'apreciar el registrador. Contra la decisió negativa d'aquest es pot interposar recurs davant del Tribunal Unipersonal del Batlle.

Article 66

Els noms propis estrangers són permesos. Si tenen traducció al català, es consigna en la versió que esculli la persona que hagi d'indicar el nom.

Resten prohibits els noms propis que per si sols o en combinació amb els cognoms, resultin contraris a la dignitat de la persona. De la mateixa manera, no es poden inscriure noms que facin confusa la designació o que indueixin a error sobre el sexe, ni tampoc s'admeten cognoms per noms propis.

No pot ésser imposat el mateix nom propi a diferents germans, ni tan sols en el cas de premoriència.

La negativa del registrador a la inscripció proposada és recurrible davant del Tribunal Unipersonal del Batlle.

Article 67

Quan no consti la filiació, el registrador ha d'atribuir nom propi i cognoms a l'interessat, que ha d'escollir d'entre els més usuals evitant sempre qualsevol referència a la seva condició d'abandonat.

S'han de respectar les indicacions escrites que s'hagin trobat en poder de l'infant abandonat, sempre que no comportin atribució de paternitat o maternitat, o les altres indicacions que pugui furnir la pròpia persona interessada.

Article 68

Només es pot canviar el nom i els cognoms per resolució recaiguda en l'expedient registral, amb intervenció del Ministeri Fiscal i audiència de tots els que

acreditin interès suficient en el canvi o en resultin afectats, a petició del titular d'aquells i si hi ha justa causa. El registrador inscriu el canvi a petició d'aquest titular i amb aportació de certificació o còpia autoritzada de la resolució ferma que així ho acordi. Contra la decisió del registrador es pot interposar recurs davant del batlle en Tribunal Unipersonal.

La menció del canvi es fa per inscripció marginal en el foli de naixement i per nota marginal en els fulls de matrimoni de l'interessat, i també en els de naixement dels seus fills.

Les resolucions judicials estrangeres relatives a canvis de cognoms o de nom que afectin persones no andorranes no cal que siguin sotmeses a exequàtur si consta al registrador que la resolució és ferma i compleix l'ordenament jurídic del país on és dictada, salvat el cas de reciprocitat.

Article 69

Ultra el que es diu a l'article anterior, els cognoms són canviats d'ofici pel registrador, segons les normes legals, quan es produeixin declaracions de paternitat i maternitat, reconeixement i legitimacions, i adopcions plenes.

Les mencions han de fer-se en tots els llocs previstos a l'article anterior.

Capítol III. Abandonats

Article 70

S'inscriu al Registre Civil el naixement dels abandonats dins del territori andorrà, sempre que no en consti la inscripció en un altre registre civil, cosa que ha de comprovar el registrador amb audiència del Ministeri Fiscal, prèviament a la inscripció. A l'efecte de la present Llei, es consideren abandonats tots aquells nous nats de pares desconeguts que siguin trobats en estat d'abandonament en qualsevol lloc d'Andorra i, així mateix, els menors de 10 anys, o els deficients els pares dels quals —coneguts o desconeguts— s'hagin absentat, sense que es conegui el lloc on es troben, i els hagin deixat desemparats.

Article 71

Qualsevol persona que trobi un abandonat l'ha de presentar immediatament al batlle de guàrdia o al Servei de Policia. El batlle a qui s'ha presentat l'abandonat

ha de comunicar el fet al Ministeri Fiscal, el qual promou la corresponent inscripció de naixement mitjançant el corresponent procediment regulat en l'article 59.

Article 72

La inscripció del naixement de l'abandonat es realitza d'acord amb les dades resultants de la resolució judicial corresponent, en què s'han de fer constar totes les dades d'identificació de l'abandonat, així com el lloc, el dia i l'hora en què ha estat trobat, i també les altres que exigeix l'article 62, si són coneguts. A l'efecte registral, es considera lloc i data del naixement el lloc, el dia i l'hora en què ha estat trobat, i per any, aquell que correspongui a la seva edat aparent.

Si posteriorment a aquesta inscripció són coneguts el lloc i la data de naixement, i altres dades d'identificació de l'abandonat, que s'han de comprovar en l'expedient registral amb audiència del Ministeri Fiscal, s'han de fer constar al marge de la inscripció del naixement.

Capítol IV. Inscripcions de paternitat i maternitat

Article 73

1. En la inscripció de naixement es fa constar la identitat de la mare, d'acord amb les dades que resultin del certificat mèdic o del document expedit per qui hagi assistit al part, o de la declaració de la mateixa mare o del pare de l'inscrit.

2. En defecte d'aquests documents, o de la declaració de la mare o del pare de l'inscrit, o si no consta que la mare és casada, es notifica personalment a la mare la declaració de maternitat, amb apercibiment que, en cas d'incompareixença, en el termini de quinze dies, d'ella o d'un apoderat, davant del Registre Civil per contradir aquella declaració, aquesta romandrà eficaç i només podrà quedar sense efecte per sentència judicial. Tant la notificació com la impossibilitat de fer-la ha de constar per nota marginal.

3. No és necessària la notificació a què es refereix el paràgraf anterior quan hi hagi reconeixement formal de la maternitat, o hagi estat declarada aquesta judicialment.

4. La declaració contrària a la maternitat feta per la presumpta mare es fa cons-

tar en inscripció al marge de la del naixement.

Article 74

La paternitat del nadó de dona casada s'inscriu quan resulti del matrimoni de la mare amb el pretès pare, resultant de la seva constància al Registre Civil o acreditada documentalment. En defecte d'aquestes proves, es fa constar la declaració que es faci sobre el matrimoni, i les dades aportades, per anotació marginal a la inscripció del naixement.

Article 75

1. Si l'inscrit ha nascut dins els 180 dies següents a la celebració del matrimoni, el marit de la mare pot deixar sense efecte la seva presumpta paternitat per declaració contrària davant el Registre Civil o en document públic que s'aporti al Registre en el termini dels sis mesos següents al naixement. En aquest cas, no hi ha lloc a la inscripció de la paternitat del marit, o bé es cancel·la la que ja s'ha efectuat, per expedient en el qual ha de constar que s'ha formulat en temps i forma la declaració contrària a la paternitat.

2. No hi ha lloc a la declaració contrària a la presumpta paternitat, o queda ineficaç, si el marit ha reconegut expressament o tàcitament la seva paternitat, o ha conegut l'embaràs abans de contreure matrimoni, cosa que s'ha de fer constar, si és el cas, en l'expedient registral.

Article 76

1. Quan el naixement ha tingut lloc després dels 300 dies següents a la separació conjugal, sigui de fet, provada documentalment o per testimonis en expedient registral, sigui judicial, provisional o per sentència ferma, sense que hi hagi hagut reconciliació posterior, únicament es pot inscriure la paternitat del marit de la mare si resulta del consentiment o el reconeixement d'aquest sense oposició de l'esposa, a la qual s'ha de notificar, si és el cas, el dit reconeixement.

2. La constància de la separació dels cònjuges, del reconeixement o del consentiment del marit i de la notificació a l'esposa, mare de l'inscrit, s'efectua per expedient registral.

A manca del consentiment o el reconeixement del marit, a què es refereix el

paràgraf anterior, únicament és inscriptible la paternitat resultant de declaració judicial.

Article 77

Si el matrimoni dels progenitors se celebra després del naixement de l'inscrit, s'ha de fer constar per nota marginal de referència, una vegada quedi determinada la maternitat i la paternitat d'aquell d'acord amb les normes respectives de la filiació no matrimonial.

Article 78

1. La paternitat no matrimonial només pot inscriure's en virtut de la sentència judicial ferma, o de reconeixement solemne realitzat:

- a) en acta de naixement;
- b) en testament vàlid;
- c) en document públic;
- d) mitjançant expedient registral, a instància del reconeixedor i amb intervenció del Ministeri Fiscal, del reconegut si és major d'edat, o del seu representant si és menor o incapacitat.

2. El reconeixement fet en acta de naixement, en document públic o en expedient registral, un cop finalitzat el termini legal per declarar el naixement, requereix per a la seva eficàcia i la seva inscripció al Registre Civil: a) el consentiment del fill major d'edat o, b) de la mare si el reconegut és menor d'edat o, c) aprovació judicial del batlle en Tribunal Unipersonal en procediment de jurisdicció voluntària, si és incapacitat.

3. No és inscriptible el reconeixement fet en testament fins a la mort del reconeixedor, acreditada amb la certificació corresponent.

4. A manca dels consentiments o l'aprovació mencionats en l'apartat 2 únicament és possible la inscripció de la paternitat que queda determinada per declaració judicial en el procediment corresponent.

Article 79

La paternitat o la maternitat determinada per sentència judicial ferma o aquella per a la determinació o l'eficàcia de la qual s'hagi seguit expedient registral, s'inscriuen al marge de la inscripció de naixement i d'acord amb el que resulti de

la sentència o de la resolució pertinents, que queden arxivades al Registre Civil.

Article 80

1. No es poden inscriure la maternitat o la paternitat que estiguin en contradicció amb la filiació materna o paterna resultant d'inscripcions anteriors o de la paternitat resultant de la presumpció legal pertinent.

2. Per poder inscriure una maternitat o una paternitat incompatibles amb una altra ja inscrita, o legalment presumpta, ha de recaure prèviament sentència judicial que deixi sense efecte la inscripció anterior o la presumpta.

Capítol V. Declaració judicial d'absència

Article 81

1. Les declaracions judicials d'absència s'inscriuen al marge de la inscripció de naixement, i s'hi han de fer constar totes les dades compreses en aquelles i que tinguin relació amb fets inscriptibles al Registre, i particularment la identitat del representant de l'absent, les seves facultats específiques, les limitacions en l'exercici del càrrec, i la fiança que hagi de prestar si escau.

2. La declaració judicial de la terminació de la situació d'absència, amb expressió de la seva causa, i la resta dels fets que la determinin, s'han de fer constar al marge de la inscripció del naixement i a continuació de la d'absència.

Article 82

L'autoritat judicial andorrana que dicti resolució ferma de declaració d'absència, o de la seva terminació, remet d'ofici al Registre certificació d'aquella resolució per a la seva inscripció.

Estan obligats a instar la inscripció de la declaració d'absència l'anomenat representant de l'absent i les persones legítimes legalment per demanar l'esmentada declaració d'absència.

Poden sol·licitar la inscripció tots els interessats en la mateixa que acreditin estar-hi; l'interès és apreciat pel registrador. Contra la decisió negativa del registrador es pot interposar recurs davant del batlle.

Capítol VI. Adopció

Article 83

1. Al marge de la inscripció de naixement s'inscriu l'adopció, mitjançant certificació o còpia autèntica de la resolució judicial o administrativa que la constituïa, a la qual s'ha de fer menció expressa.

2. De la preadopció es realitza anotació marginal, que queda cancel·lada quan es converteix en adopció o quan queda sense efecte per qualsevol altre motiu.

Article 84

S'han d'inscriure al Registre Civil:

a) Les adopcions d'andorrans i persones nascudes a Andorra realitzades al Principat, sigui quina sigui la nacionalitat i el domicili de l'adoptant.

b) Les adopcions d'andorrans i persones nascudes a Andorra realitzades a l'estranger, amb independència, igualment, de la nacionalitat i el domicili de l'adoptant.

c) Les adopcions d'estrangers realitzades a Andorra, també amb independència de la nacionalitat i el domicili de l'adoptant.

d) Les adopcions d'estrangers realitzades a l'estranger, sempre que l'adoptant sigui de nacionalitat andorrana o resident a Andorra.

Article 85

Quan el naixement de l'adoptat no sigui inscrit al Registre Civil d'Andorra, a més dels documents referits a l'article precedent, cal aportar un certificat literal de naixement del registre estranger on hagi estat inscrit. Prenent per base aquest certificat, es procedeix a transcriure al Registre d'Andorra el seu naixement. En el cas que no es pugui aportar certificació literal del naixement, es practica una anotació de suport fent constar que aquesta s'ha practicat a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció d'adopció.

Capítol VII. Emancipació

Article 86

1. Al marge de la inscripció de naixement s'inscriu l'emancipació d'andorrans, de persones nascudes a Andorra o d'estrangers residents que hagin estat emancipats a Andorra d'acord amb la

seva llei personal o la legislació andorrana, mitjançant certificat o còpia autenticada de l'escriptura notarial o la resolució judicial corresponents.

2. També és inscriptible l'emancipació dels estrangers residents a Andorra, efectuada en un país diferent, aportant certificat de l'acta o la resolució mitjançant la qual s'hagi obtingut.

Article 87

1. Estan obligats a promoure la inscripció de l'emancipació l'emancipat i l'emancipador.

2. Pot instar la inscripció de l'emancipació qualsevol persona que al·legui tenir-hi interès legítim, interès que ha de justificar davant del registrador. La negativa d'aquest a la inscripció instada així és recurrible davant del batlle.

3. L'emancipació no produeix efectes enfront de tercers fins que no hagi estat inscrita al Registre Civil.

Article 88

Quan es tracta de l'emancipació d'estrangers residents a Andorra, el naixement dels quals no consta inscrit al Registre Civil, cal aportar, a més de la còpia corresponent de l'escriptura, un certificat literal de naixement, i s'ha de procedir a la inscripció del naixement observant-se el previst en l'article 46 de la present Llei. En el cas que no es pugui aportar certificació literal del naixement, s'ha de practicar una anotació de suport fent constar que és a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció d'emancipació.

Capítol VIII. Limitacions de la capacitat i representacions legals

Article 89

Totes les resolucions judicials dictades per òrgans jurisdiccionals andorrans que declarin qualsevol limitació a la capacitat general d'obrar d'una persona, i també les dictades per jutges o tribunals estrangers sempre que afectin persones de nacionalitat andorrana o residents a Andorra, han d'ésser inscrites al marge de la inscripció de naixement de la persona afectada.

Article 90

Quan es tracti d'òrgans jurisdiccionals nacionals, el jutge o el tribunal que hagi

dictat la resolució n'ha d'enviar, una vegada sigui ferma, al registrador, una còpia autèntica amb menció de la seva ferma, perquè es procedeixi immediatament a la seva inscripció. La resolució judicial ha de contenir totes les dades d'identificació de la persona o les persones afectades a l'efecte, si és necessari, es pugui procedir a una anotació del naixement que serveixi de suport per a la inscripció de la incapacitació.

Article 91

Si es tracta de resolucions dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers, estan obligats a promoure la inscripció el tutor o el curador de la incapacitat sense dilació des del moment de prendre possessió del càrrec, salvat que hi hagi convencions internacionals contràries. També poden promoure la inscripció d'aquestes resolucions les persones que en tinguin coneixement i acreditin tenir interès legítim en la inscripció.

Article 92

En la inscripció de la limitació de la capacitat s'ha d'expressar l'àmbit de la capacitat afectada per la limitació i el seu abast, i si és el cas, el nomenament de tutor o curador de la incapacitat amb expressió de les facultats i les limitacions que afectin el nomenament, si són diferents de les legals d'aquests càrrecs. S'hi ha de fer constar també l'òrgan jurisdiccional que hagi dictat la resolució i la data d'aquesta resolució.

Article 93

Al marge de la inscripció de naixement del fill, del pare i de la mare, s'inscriu la pèrdua, la suspensió, la privació, la modificació i, si és el cas, la recuperació de la pàtria potestat, amb expressió del fet que la motiva, així com la resolució judicial i el procediment en què s'hagi acordat.

Article 94

S'ha d'inscriure al marge de la inscripció de naixement, amb expressió del fet o l'acte que la motiva, la pèrdua, la suspensió, la privació, la modificació i, si és el cas, la recuperació de la pàtria potestat que afecti, de forma activa o passiva, persones de nacionalitat andorrana o residents al Principat, així com totes aquelles que, afectant persones estrange-

res no residents, siguin declarades pels òrgans jurisdiccionals andorrans.

Article 95

En el cas que el naixement del pare, la mare o el fill o, si escau, el de tots ells, no consti inscrit al Registre Civil d'Andorra, es procedeix a anotar-ne el naixement, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció de la limitació o la recuperació de la pàtria potestat.

Article 96

L'òrgan jurisdiccional que declari la pèrdua, la suspensió, la privació, la modificació o la recuperació de la pàtria potestat està obligat a enviar una còpia autèntica de la resolució ferma al Registre Civil perquè es procedeixi immediatament a la seva inscripció. En aquesta resolució judicial hi han de constar les dades necessàries per procedir, quan calgui, a l'anotació del naixement de les persones afectades.

Article 97

Quan les resolucions judicials a què es refereix l'article anterior siguin dictades per un òrgan jurisdiccional estranger, la persona que exerceix la pàtria potestat, o la persona afectada per aquelles resolucions, estan obligades a promoure, sense dilació, la inscripció.

Poden promoure també la inscripció d'aquesta resolució les persones que en tinguin coneixement i que acreditin tenir interès legítim en la inscripció.

Article 98

Les tutories, les curadories, els encàrrecs i les representacions legals, i qualsevol càrrec, judicial o no, que tingui per objecte suplir o completar la capacitat d'una persona, s'han d'inscriure al marge de la inscripció de naixement de la persona la capacitat de la qual se supleixi o es completi i de la persona a favor de la qual es discerneixi el càrrec.

Són d'aplicació a les inscripcions marginals a què es refereix aquest precepte les normes contingudes en el capítol VIII del títol IV.

Capítol IX. Nacionalitat

Article 99

1. S'han de fer constar per anotació marginal, en la inscripció de naixement,

les resolucions administratives i judicials andorranes dictades per l'Administració i pels tribunals andorrans relatives a l'adquisició, la pèrdua o la recuperació de la nacionalitat de persones de nacionalitat andorrana o de residents a Andorra, així com les dictades per autoritats o tribunals estrangers relatives a la mateixa matèria i les mateixes persones.

2. Amb aquesta finalitat, les autoritats i els òrgans jurisdiccionals andorrans que dictin les resolucions a què fa referència l'apartat 1 han de trametre d'ofici al Registre Civil una certificació o una còpia autèntica d'aquestes resolucions i de la seva ferma, amb expressió de les dades personals de la persona afectada per procedir, si és necessària, a una anotació del naixement que serveixi de suport per a l'anotació marginal relativa a la nacionalitat.

3. Si es tracta de resolucions dictades per autoritats o tribunals estrangers, estan obligades a promoure l'anotació marginal les persones afectades en la seva nacionalitat o els seus representants legals. Poden promoure l'anotació d'aquestes resolucions les persones que en tinguin coneixement i acreditin tenir interès legítim en l'anotació.

4. Les mencions de nacionalitat que es facin en virtut del present article i, en general, les que es facin en qualsevol assentament, no tenen caràcter constitutiu i no són, per si mateixes, prova de nacionalitat.

Títol V. Secció de matrimonis

Capítol I. Expedient civil de matrimoni i proclames

Article 100

Per formalitzar l'expedient previ a la celebració del matrimoni civil a Andorra, ambdós contraents, almenys un d'ells resident al Principat, han de comparèixer davant del Registre Civil d'Andorra, per formular i signar la sol·licitud corresponent que ha de contenir la declaració circumstanciada, segons el model establert pel Reglament del matrimoni que desitgi contreure, i ha d'anar acompanyada de certificació literal de naixe-

ment, certificat o justificació documental d'estat civil i certificació de residència i en què s'ha de demanar, així mateix, que es procedeixi a la publicació de proclames, o se'n dispensi. Una vegada rebuda la declaració, el registrador n'examina la suficiència i també la procedibilitat del matrimoni celebrador, examinant tant els requisits de validesa com els de licitud, i pren una de les decisions següents:

- a) Suspendre la tramitació de l'expedient per insuficiència de dades o per im procedència.
- b) Denegar motivadament la continuació de l'expedient.
- c) Continuar l'expedient.

En els dos primers casos la decisió del registrador és recurrible per la via prevista en el tercer paràgraf de l'article següent.

En el tercer cas, disposa que es facin les proclames que seran fetes d'acord amb el Reglament del Govern.

Article 101

Cinc dies després d'haver-se esgotat el temps d'exhibició de les proclames i a la vista de les eventuals denúncies d'impediments i de la formalització de les oposicions al matrimoni, el registrador pren una de les decisions següents:

- a) Declara que autoritza la celebració, en el cas en què cumulativament es compleixin les dues condicions següents: 1) que no hi hagi cap element que el registrador en la seva funció qualificadora estimi que s'oposa a la validesa i la licitud del matrimoni projectat i, 2) no hi hagi cap denúncia ni oposició.
- b) En el cas en què hi hagi denúncies d'impediments o bé formalització d'oposició al matrimoni, el registrador ha d'oír els contraents i els opositors per valorar-ne la veracitat i els fets en què es basen i practica pel que fa a aquestes, les diligències de prova que estimi pertinents, tot això en el termini màxim de trenta dies, transcorreguts els quals, després d'audiència del Ministeri Fiscal, dicta resolució motivada autoritzant o denegant la celebració del matrimoni. Contra aquesta resolució poden, qualsevol dels contraents i dels que formulen l'oposició, o el Mi-

nisteri Fiscal, recórrer en alçada, en el termini de deu dies des de la seva notificació, davant del Tribunal dels Batlles, Secció Civil. En aquest cas la celebració del matrimoni queda en suspens fins a la resolució del recurs.

Article 102

En el cas en què el matrimoni civil sigui celebrador a l'estranger entre futurs contraents un dels quals sigui andorrà o resident a Andorra, el registrador fa les proclames en la forma que s'ha dit en els articles anteriors, a petició dels contraents o a petició de l'òrgan estranger que les demani.

En el cas en què l'òrgan estranger demani la pràctica de les proclames a Andorra, a un cònsol o a un òrgan judicial andorrà, aquests han de trametre la petició, l'exhort o la comissió rogatòria rebuts sense proveir res, encara que provingui d'un òrgan judicial estranger, al registrador el qual ha de qualificar la petició i donar-li el curs oportú. Les respostes a les comissions rogatòries, els exhortos i les peticions, les adreça el registrador pel canal que es fixi per reglament del Govern.

Article 103

Si de resultes de les proclames fetes en virtut de l'article anterior, el Registre Civil andorrà rep denúncies d'impediment o es formalitzen oposicions a Andorra, les lleis aplicables per entendre dels impediments i de les oposicions són:

- a) La llei andorrana quan ambdós contraents siguin andorrans.
- b) La llei nacional comuna quan els dos contraents siguin de la mateixa nacionalitat estrangera.
- c) Les respectives lleis nacionals quan els dos contraents siguin de nacionalitats diferents. El registrador notifica la decisió a l'òrgan estranger que hagi sol·licitat les proclames, fent esment explícit d'aquest capítol.

En cap cas no es poden fer proclames a Andorra quan aquestes proclames o el matrimoni celebrador constitueixin frau a la llei andorrana o contravinguin l'ordre públic intern.

Article 104

Les dispenses d'impediments i les dispenses de proclames són acordades per

un batlle adscrit a la Secció Civil, a petició conjunta dels dos contraents, oït el Ministeri Fiscal i el registrador. Les dispenses s'anoten en la inscripció de matrimoni al mateix moment d'estendre-la.

Article 105

Un cop sigui ferma la resolució que aprovi el matrimoni, aquest es pot celebrar davant del cònsol legalment autoritzat durant un termini màxim de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagi tingut lloc la prestació en forma legal del consentiment matrimonial, caduquen els efectes de la resolució.

Article 106

No és necessària la tramitació de l'expedient civil previ per a la celebració dels matrimonis següents:

- a) El de qui es troba en perill de mort.
- b) El canònic que se celebra a Andorra.
- c) Els altres que a l'efecte del present article siguin assenyalats per les normes legals.

Capítol II. Inscripció dels matrimonis

Article 107

S'inscriuen en el Registre Civil els matrimonis celebrats a Andorra d'acord amb les lleis andorranes sobre matrimoni i els celebrats d'acord amb la llei canònica.

També s'hi inscriuen els matrimonis civils, canònics i els altres establerts en les lleis andorranes sobre matrimonis, celebrats a l'estranger entre cònjuges dels quals almenys un és andorrà o resident a Andorra.

Els efectes produïts per la celebració del matrimoni tenen reconeixement ple, legitimació i fe pública amb la pràctica de la seva inscripció. No obstant això, fins al moment de la inscripció al Registre Civil, el matrimoni no inscrit no pot perjudicar els drets adquirits de bona fe per tercers.

Article 108

La inscripció dels matrimonis celebrats a Andorra s'ha de fer com segueix:

- a) Per als matrimonis civils que se celebren a Andorra, el cònsol autoritzant estén una acta de la celebració del matrimoni en dos exemplars segons el model fixat pel Reglament, i la signa

juntament amb els cònjuges i dos testimonis hàbils. Un exemplar de l'acta resta a la casa comuna, a l'efecte únic d'arxiu, sense que es pugui lliurar cap certificació a partir d'aquesta acta. L'altre exemplar es trameta al Registre el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració, i dins un altre termini igual al de la recepció, l'acta s'ha d'inscriure amb la signatura exclusivament del registrador, i s'ha d'arxivar en el lligall corresponent. El registrador acusa recepció de l'acta al cònsol remitent.

b) Per als matrimonis canònics celebrats a Andorra, el rector de la parròquia en què s'inscriu, o la persona que segons les disposicions canòniques tingui facultats per estendre l'acta sacramental, lliura la certificació literal de cada assentament practicat que trameta al Registre Civil el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració. D'acord amb aquest document, en un altre termini igual a comptar al de la seva recepció, es procedeix a fer la inscripció civil del matrimoni, amb l'acta signada exclusivament pel registrador. S'arxiva i se n'acusa recepció conforme s'ha dit en el paràgraf anterior.

c) Per la resta de matrimonis que tingui en compte la legislació andorrana de matrimoni, la inscripció es fa seguint el que disposi la referida legislació.

Article 109

La inscripció dels matrimonis celebrats a l'estranger entre cònjuges, dels quals almenys un és andorrà o resident a Andorra, ha d'ésser promoguda pel cònjuge andorrà o resident, i

- a) si el matrimoni és civil pot inscriure's mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni;
- b) si el matrimoni és canònic s'ha d'inscriure la certificació literal canònica lliurada per l'òrgan canònic competent, notificada a través de l'ordinari d'Andorra;
- c) si el matrimoni és d'una altra classe, diferent del canònic o del civil, segons la llei del lloc de celebració, s'ha d'ins-

criure al Registre d'Andorra la certificació literal legalitzada de la inscripció del matrimoni en qüestió al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni. En defecte d'inscripció en un Registre Civil, per poder fer inscriure el matrimoni els dos cònjuges s'han d'adreçar a la jurisdicció civil per obtenir una resolució judicial que declari l'existència, la validesa i la licitud del matrimoni i, en especial, l'absència de frau a la llei nacional i la conformitat de l'ordre públic, així com la seva eficàcia a Andorra; el Ministeri Fiscal ha d'ésser part en el procés.

En els tres casos la petició d'inscripció ha d'ésser signada pels dos contraents o els seus apoderats, els quals han de signar també la inscripció juntament amb el registrador.

Capítol III. Inscripció de convencions matrimonials i resolucions judicials que afecten el matrimoni

Article 110

Els capítols matrimonials i les altres convencions matrimonials sobre el règim econòmic matrimonial efectuades per escriptura pública autoritzada per un dels notaris d'Andorra, han d'ésser notificades per aquests al Registre Civil dins els tres dies següents al dia en què s'atorguin. La comunicació només comprèn el tipus o la denominació de l'instrument, la data de l'atorgament, el número del protocol i el nom dels atorgants i del notari que autoritza, i se n'exclou qualsevol referència al contingut de les convencions. La menció de la comunicació, s'ha d'inscriure al marge de la inscripció de matrimoni dels atorgants i de la inscripció de naixement de cada un dels cònjuges.

Article 111

Els capítols i les convencions matrimonials entre cònjuges dels quals almenys un és andorrà, i les dels estrangers que hagin contractat matrimoni a Andorra, que siguin autoritzades fora d'Andorra, han d'ésser inscrites a diligència d'ambdós cònjuges o d'un d'ells, sense dilació, presentant al registrador un testimoni o una còpia fefaents de l'instrument públic pel qual ha estat atorgat el conveni, expedits en les condicions de fons i de forma

exigides al país on hagi tingut lloc l'atorgament.

La inscripció conté les dades identificatòries del títol d'inscripció i, pel que fa al contingut d'aquest, la seva part essencial i adequada al caràcter i la finalitat de l'assentament.

Article 112

Els capítols matrimonials i les convencions matrimonials entre estrangers residents a Andorra, el matrimoni dels quals s'hagi celebrat fora d'Andorra, són inscriptibles a petició dels interessats, amb els mateixos requisits i en la forma previstos en l'article anterior.

Article 113

Les inscripcions practicades a l'empara dels precedents articles 110 i següents només donen fe i prova del fet que ha motivat l'atorgament de l'instrument públic i de la data d'aquest, i també de la resta de dades identificatòries del títol, i solament poden perjudicar tercers a partir del moment en que es facin les inscripcions.

Article 114

Les sentències dels tribunals civils o canònics, andorrans o estrangers, que afectin vàlidament matrimonis inscriptibles o inscrits al Registre d'Andorra, es porten al foli registral en què es trobi l'assentament del matrimoni corresponent o ha de practicar-se, si escau, una anotació de suport, i s'inscriu marginalment. Igualment s'inscriuen en el foli de naixement dels fills menors d'edat tinguts en el matrimoni.

Aquestes inscripcions exigeixen que les sentències reuneixin els requisits generals previstos per la llei per les resolucions nacionals o estrangeres o canòniques segons el cas.

Títol VI. Secció de defuncions

Capítol I. Inscripció de defuncions

Article 115

La defunció de qualsevol persona, esdevinguda a Andorra, ha d'ésser declarada al Registre Civil immediatament després de produir-se la mort, a partir del

moment en què sigui trobat el cadàver, o a partir del moment en què es practiqui o es dispensi l'autòpsia.

Article 116

També s'inscriu la defunció dels andorrans o els residents a Andorra quan aquesta s'hagi produït a l'estranger o el cadàver hagi estat trobat a l'estranger. Les persones que, d'acord amb el que preveu l'article 117, estan obligades a fer la declaració, l'han de prestar sense dilació.

Article 117

Estan obligades a prestar la declaració de defunció, successivament, les persones següents:

- a) El cap de casa on s'esdevingui la defunció.
- b) El parent més pròxim del difunt, que sigui present.
- c) La resta dels parents del difunt.
- d) El responsable de l'establiment, públic o privat, on s'hagi produït la defunció.
- e) Els ministres del culte presents en el moment de la mort.
- f) Les autoritats administratives o policials, en els casos de cadàvers trobats.
- g) Els veïns del lloc on es produeixi la mort o sigui trobat el cadàver, o la persona o l'entitat encarregades del funeral, de la inhumació o de la incineració.

Article 118

En el moment de la declaració s'ha de presentar el certificat mèdic de defunció lliurat per un metge en exercici legal de la professió on hagi esdevingut la defunció. Dit certificat ha d'ésser estès mecanogràficament o en lletres majúscules clarament llegibles, i ha de restar arxivat. En el certificat ha de constar l'existència de senyals inequívocs de mort.

Article 119

Quan no es presenti el corresponent certificat mèdic de defunció, el registrador requereix del metge forense, o d'un altre metge en defecte del forense, que comprovi la defunció i en lliuri el certificat.

Article 120

Si hi ha indicis de mort violenta o sospites de crim, o si el metge certificant declara que ignora la causa de la mort, el registrador ha de comunicar al batlle de guàrdia i al Ministeri Fiscal els fets perquè es promoguin les diligències necessàries per a la investigació de les causes i les circumstàncies de la mort i, si és el cas, perquè es realitzi l'autòpsia. El resultat d'aquestes diligències es comunica al Registre Civil i les indicacions donades s'han d'incloure en la inscripció.

Article 121

Si en el termini de 48 hores no s'ha declarat la defunció, és d'aplicació, amb les adaptacions necessàries, el previst a l'article 59 amb relació a la declaració de naixement.

Article 122

La declaració espontània de les persones obligades a declarar la mort, que tingui lloc un cop iniciats els procediments civils a què es refereix l'article precedent, posa fi a aquests procediments.

Article 123

La inscripció de defunció ha d'incloure, a més de les generals, les mencions següents:

- a) El nom i els cognoms, el sexe, l'edat, l'estat civil, la nacionalitat i el domicili del difunt.
- b) El nom i els cognoms dels pares i del cònjuge, si és el cas.
- c) El lloc, la data i l'hora en què ha tingut lloc la mort o ha estat trobat el cadàver.
- d) Les causes, antecedents i immediates, de la mort
- e) La referència al certificat, acreditatiu de la defunció i de les seves causes, així com les mencions d'identitat del metge.
- f) El cementiri o el lloc on hagi d'ésser inhumat o incinerat.

Article 124

En el cas de defunció de persones desconegudes, a la inscripció, a més d'aquelles mencions referides a l'anterior article que es coneixin, s'ha de fer constar l'edat aparent, la descripció del vestit,

els documents i els objectes que portava, fotografies del cadàver i tota altra circumstància que pugui facilitar-ne la identificació.

Article 125

Practicada la inscripció de defunció, se'n fa una nota marginal de referència al marge de les inscripcions de naixement i, si és el cas, de matrimoni del difunt.

La inscripció fa fe de la mort certa d'una persona i de la data, l'hora i el lloc on ha ocorregut.

Capítol II. Inhumacions i incineracions

Article 126

Per procedir a la inhumació o la incineració d'un cadàver, s'ha d'obtenir la llicència corresponent lliurada pel registrador en els casos en què s'hagi procedit a la inscripció, o bé per un dels batlles en els casos en què no hagi estat possible, per qualsevol causa, la inscripció prèvia de la defunció al Registre.

No es pot procedir a la inhumació a la incineració del cos o les restes de la persona difunta, i més especialment si la mort ha estat sobtada, fins després d'haver transcorregut un interval de temps que no pot ésser inferior a dotze hores ni superior a quaranta-vuit, comptades des de la defunció o el trobament del cadàver, llevat que l'autoritat judicial disposi un altra cosa.

Article 127

Els trasllats de sepultura no poden ésser duts a terme sense, prèviament, haver comunicat al Registre Civil l'obtenció de l'autorització judicial d'exhumació i trasllat i el lloc de la nova sepultura. Aquestes mencions s'inscriuen al marge de la inscripció de defunció.

Capítol III. Declaració judicial de mort

Article 128

Les declaracions judicials fermes de mort fetes en aplicació de la legislació vigent s'inscriuen al marge de la inscripció de naixement, i s'hi ha de fer constar totes les dades que continguin aquestes relatives a la identitat de la persona declarada morta i les circumstàncies de la seva desaparició, així com la data a partir

de la qual s'entén ocorreguda la mort, salvat que hi hagi prova contrària.

Igualment són inscriptibles les resolucions judicials que deixin sense efecte les declaracions de mort, amb expressió de la seva causa; si es deu a l'aparició del cadàver de la persona declarada morta, s'expressen totes les dades que hi hagi en la seva inscripció de defunció, si és possible, i el lloc d'inhumació o d'incineració.

Article 129

L'òrgan judicial que hagi dictat la declaració de mort o la resolució que l'hagi deixat sense efecte, tramet d'ofici al Registre Civil la certificació d'aquestes resolucions per a la seva inscripció marginal en la del naixement de la persona declarada morta.

Estan obligades a instar la inscripció de la declaració de mort les persones que l'hagin sol·licitat i el Ministeri Fiscal que hagi intervingut en el procediment corresponent.

Poden sol·licitar aquesta inscripció, o en acabar aquesta situació, les persones que acreditin tenir-hi interès legítim.

Article 130

Abans que hagi recaigut la resolució judicial ferma declarant la mort, els instants, el Ministeri Fiscal o els òrgans jurisdiccionals, poden promoure l'anotació d'una referència del procediment incoat, amb efecte simplement informatiu, aportant una còpia, autenticada per l'òrgan jurisdiccional que l'ha rebut, de l'escrit en el qual s'exercita l'acció. Els desistiments, les prescripcions i la caducitat esdevinguts abans de la resolució judicial han d'ésser comunicats immediatament per l'òrgan jurisdiccional al Registre Civil.

Títol VII. Funcionament i règim econòmic del registre civil

Capítol I. Funcionament

Article 131

Per Reglament del Govern s'ha de fixar el funcionament del Registre Civil, en els camps següents:

1. Explotació manual i mecànica del Registre Civil.

2. Seguretat i conservació dels llibres i els documents del Registre Civil.

3. Les altres particularitats del servei no previstes en aquesta Llei.

Capítol II. Règim econòmic

Article 132

Les despeses d'inversió i funcionament del Registre Civil s'inclouen al pressupost nacional.

Article 133

Els expedients registrals són gratuïts i sense costes, llevat de la repercussió de les despeses dels peritatges i les comunicacions sobre qui els sol·liciti. Els procediments judicials es regeixen pel que disposin les normes aplicables a la matèria.

Article 134

El Reglament del Govern, tot salvaguardant el principi general de gratuïtat dels actes del Registre Civil, ha de fixar la tarifació del que cal percebre pel lliurament de certificats i còpies, i pel reembossament de les despeses fetes a demanda i en interès de les parts.

Capítol III. Estadístiques

Article 135

La Llei ha de fixar les condicions d'accés a les dades del Registre amb finalitat estadística i científica —preservant la privacitat i la confidencialitat—, i la forma, el contingut i la periodicitat de les publicacions estadístiques.

Capítol IV. Publicitat i certificacions

Article 136

El Registre Civil és públic per a les persones que tinguin interès legítim per conèixer els assentaments. Aquest interès es presumeix en la persona que sol·licita la certificació.

No obstant això, la publicitat per exhibició i examen de llibres i documents ha de realitzar-se després d'autorització prèvia del registrador. Han d'observar-se, també, les altres restriccions de publicitat establertes en la Llei o en el Reglament.

Els fets subjectes al registre i a l'estat civil de les persones es prova mitjançant certificacions lliurades pel Registre Civil.

L'expedició de certificat ha de realitzar-se per referència exclusiva als llibres manuals i als documents originals del Registre i d'acord amb les dades que s'hi contenen. Les dades que apareixen en aquests prevalen en tot cas sobre les dades resultants dels ordinadors.

Article 137

El Registre Civil expedeix dues classes de certificacions:

- a) La certificació en extracte.
- b) La certificació literal.

Per Reglament del Govern s'han d'especificar les mencions que han de tenir cada una d'aquestes certificacions i els models de document.

Article 138

En les certificacions en extracte es mencionen els elements corresponents a cada assentament en els termes que resultin de l'assentament que correspongui, completats i modificats amb les notes marginals i els altres assentaments complementaris de l'assentament principal del qual es lliuri certificació, llevat de les mencions secretes.

Article 139

En les certificacions en extracte del Registre de naixement de fills adoptius, s'ha de mencionar la filiació dels pares adoptius.

La filiació biològica de la persona adoptada, si és coneguda, només es pot mencionar en les certificacions de naixement en extracte, si la persona adoptada així ho indica. No obstant això, en totes les certificacions que es lliuren per ésser aportades a expedients de celebració de matrimoni civil de la persona inscrita, s'ha de mencionar sempre la filiació adoptiva, i la biològica quan aquesta es conegui.

Les certificacions en extracte del fet del naixement només fan fe del mateix naixement, de la seva data i del lloc i del sexe de la persona inscrita.

Article 140

En les certificacions literals es transcriu íntegrament l'assentament del punt so-

bre el qual que se sol·licita certificació i el text de tots els altres assentaments, de qualsevol classe que integrin el foli registral.

Si les necessitats dels serveis ho aconsellen, els certificats sobre assentaments dels llibres de naixements, matrimonis i defuncions poden efectuar-se mitjançant fotocòpies de la totalitat del foli registral, certificades per diligència estesa i signada sobre les fotocòpies pel registrador. Aquestes fotocòpies així autenticades tenen el caràcter i els efectes de certificacions literals.

Article 141

Quan es lliurin certificacions d'un assentament que contingui irregularitats, deficiències o llacunes no rectificades, s'ha de fer menció expressa en les certificacions i ben visible de les dites irregularitats, deficiències i llacunes.

Article 142

Tota persona està legitimada per demanar certificació en extracte de les inscripcions de naixement, matrimoni i defunció, de conformitat amb l'establert en l'article 136 de la present Llei, amb les limitacions que s'hi estableixen o les que resulten del Reglament del Govern.

Quant a les certificacions literals, no poden lliurar-se sense autorització del batlle competent i sense petició expressa de persones especialment legitimades, quan per pròpia natura hagin de donar publicitat dels extrems i les circumstàncies següents:

1. De la filiació extramatrimonial o adoptiva i de la legitimació.
2. De les causes de nul·litat o separació d'un matrimoni, o de les de privació o suspensió de la pàtria potestat.
3. Del matrimoni celebrat sense publicació de proclames.
4. Del lligall de criatures abortives.
5. De qualsevol altra circumstància que es consideri que pugui vulnerar el dret a la intimitat o a l'honor.

Són persones especialment legitimades per sol·licitar l'expedició de les mencionades certificacions literals, les inscrites, els seus ascendents, descendents i hereus, els representants legals de les primeres i l'autoritat judicial.

Article 143

L'autoritat eclesiàstica pot requerir lliurament de certificacions integrals de matrimoni i de naixement, fins i tot de fills fora de matrimoni i adoptius després de presentació prèvia d'un certificat emanat de la mateixa autoritat eclesiàstica que provi que s'està instruint un expedient de matrimoni canònic o s'està substanciant una causa sobre nul·litat, dispensa o separació canòniques sempre que n'hagi donat coneixement previ als interessats.

Article 144

Els mateixos requisits i les mateixes limitacions establertes en l'article 142, són aplicables al lliurament de certificacions o còpies autèntiques dels documents arxivats o que es troben en actuacions i expedients del Registre.

Fora d'aquests casos les certificacions o les còpies poden lliurar-se ajustant-se a la norma de l'article 142 de la present Llei.

Article 145

Els òrgans judicials poden tenir comunicació del material documental com segueix:

En el cas en què se segueixin els procediments previstos en els capítols I i II del títol VIII, sol·liciten mitjançant ofici les dades, les certificacions i les còpies que siguin necessàries per a la instrucció dels recursos i poden compulsar els originals en el Registre, sense necessitat de desplaçar-los.

En el cas en què se segueixin procediments previstos en el capítol III del títol VIII, els òrgans judicials d'instrucció i de decisió poden sol·licitar les mateixes dades i els mateixos documents previstos en l'article anterior i compulsar els originals en el Registre, i poden desplaçar el material documental únicament a l'efecte de les necessitats de la prova judicial.

Cap òrgan judicial no pot ordenar el comís ni la destrucció del material documental, ni tan sols del que resulti anul·lat per Sentència ferma o que constitueixi el cos del delictes.

Títol VIII. La modificació del registre

Capítol I. Competència i procediments

Article 146

És, en general, competència del registrador de l'estat civil, la modificació del Registre Civil, pels tràmits de l'expedient registral, en primera instància i pel procediment establert per la present Llei i en les disposicions reglamentàries.

En canvi, correspon a la jurisdicció civil, a través dels batlles i els tribunals que la integren i pels tràmits del procediment declaratiu ordinari:

- a) el coneixement de les accions civils que tinguin per objecte la declaració de la nul·litat o la ineficàcia de les inscripcions que es troben en el Registre civil andorrà i dels corresponents títols que li serveixen de base;
- b) la modificació d'assentaments que canviï el contingut de sentències judicials en virtut de les quals s'hagin practicat;
- c) la modificació de sexe que s'admeti per llei i sigui posterior al naixement d'una persona;
- d) els recursos contra les resolucions del registrador en els expedients de la seva competència en els casos assenyalats legalment;
- e) la resta de matèries excepcionalment reservades per aquesta Llei.

Article 147

Les modificacions del Registre Civil que han de portar-se a cap mitjançant expedient registral en el mateix Registre, són les següents:

- a) Rectificació d'errors en les dades contingudes en els assentaments, per substituir les dades falses per altres de veritables.
- b) Supressió total d'assentaments per referir-se a fets inexactes, a fets o situacions extingits, o a títols manifestament il·legals.
- c) Addició o supressió de dades o circumstàncies d'assentaments, que no hi

constaven inicialment i en són pròpies, o que hi figuren indegudament.

d) Correcció de defectes formals que no afectin el fons de la inscripció, sinó al compliment de les regles registrals establertes per al bon ordre del Registre i la garantia dels seus assentaments.

e) Pràctica de nous assentaments substantius de fets i actes no inscrits, incloses la inscripció fora de termini i la reinscripció per reconstitució.

f) Qualsevol altra actuació del Registre Civil per adequar-lo a la realitat, que no tingui tractament competencial i procedimental específic per aquesta Llei o altres normes vigents.

Tots els expedients registrals sobre qualsevol de les matèries que s'han relacionat, així com els recursos que s'interposin contra la resolució del registrador que posi fi a aquells expedients es tramiten amb la intervenció del Ministeri Fiscal.

Article 148

Per al coneixement i la resolució dels expedients registrals de modificació del Registre Civil d'Andorra, és competent el registrador de l'estat civil al càrrec del qual es trobi l'oficina, o si és el cas, el registrador suplent de l'estat civil, sigui quina sigui la matèria objecte del procediment d'entre els assenyalats en l'article precedent.

Estan legitimades per promoure i intervenir com a interessades en el procediment registral, la persona o les persones a què es refereix o s'hagi de referir la inscripció objecte de l'expedient, i totes aquelles que acreditin segons el parer del registrador, tenir-hi interès legítim, sempre que les unes i les altres tinguin la capacitat processal corresponent segons les lleis. Per aquelles persones que no es trobin en aquest últim cas, i salvat el cas de prohibició legal, hi poden intervenir els seus representants legals.

Article 149

El procediment especial i abreujat s'inicia davant del registrador amb la sol·licitud presentada per l'interessat o el Ministeri Fiscal. En el primer cas, abans de tot, el registrador trasllada la sol·licitud al Ministeri Fiscal perquè aquest manifesti, en un termini de sis dies, la seva

conformitat o la seva oposició respecte de allò sol·licitat. Transcorregut el termini indicat, el registrador publica una notificació general de la substanciació, dels subjectes i de l'objecte de l'expedient, mitjançant edictes que s'han d'exhibir al tauler públic i que s'han de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, en què s'estableix un termini de quinze dies naturals per a la compareixença en les actuacions dels tercers que tinguin legítim interès en l'assumpte debatut. Al mateix temps es fixa el dia d'iniciació del període de prova que s'ha d'expressar igualment en els edictes, per després que hagi transcorregut el termini mencionat.

La proposició i la pràctica de la prova, a través de qualsevol dels mitjans admesos en dret, té lloc en el termini comú d'un màxim de trenta dies. Una vegada practicada la prova o transcorregut el termini, el registrador pot acordar altres proves per millor proveir a practicar en el termini de trenta dies hàbils. Transcorreguts els terminis o practicades les proves, el registrador posa de manifest els autes als interessats i al Ministeri Fiscal, els quals podran adreçar escrits de conclusions en el termini de 10 dies hàbils. Esgotat el termini o presentades les conclusions, el registrador dicta la resolució motivada que posi fi a l'expedient, la qual no serà executiva si en el termini de tretze dies hàbils següents a la seva notificació s'hi formula en contra el recurs que correspongui.

Article 150

Contra l'anterior resolució es pot interposar recurs, a ambdós efectes, o bé davant un batlle constituït en Tribunal Unipersonal, o bé davant la Secció Civil del Tribunal de Batlles. Davant el batlle, quan l'expedient i la resolució recorreguda es refereixin a la matèria indicada en els apartats a), c) i d) de l'article 147 de la present Llei; i davant el Tribunal dels Batlles quan la matèria sigui la que està continguda en els apartats b) e) i f) del mateix precepte. La substanciació del recurs és la mateixa en tots els casos. El termini per formular el recurs és de tretze dies hàbils a comptar de la notificació de la resolució del registrador. S'ha d'anunciar el recurs al registrador i, simultàniament, s'ha d'adreçar l'apel·lació directament al batlle o al Tribunal dels Batlles exposant, en el mateix escrit, els

greuges contra la resolució recorreguda. El batlle o el Tribunal dels Batlles trasllada els greuges al registrador i al Ministeri Fiscal, els quals poden al·legar el que estimin procedent en el termini d'uns altres tretze dies hàbils, transcorreguts els quals, hagin o no hagin fet ús el registrador i el Ministeri Fiscal de la facultat de formular al·legacions, el batlle o el Tribunal dels Batlles dicten aute motivat en el termini màxim de tretze dies hàbils.

Article 151

L'aute és notificat al registrador mitjançant ofici i a la persona interessada per compareixença. La resolució produeix efectes a partir del moment en què és comunicada al registrador, independentment que hagi estat o no notificada a la persona interessada.

Contra l'aute del batlle o del Tribunal dels Batlles es poden interposar els recursos ordinaris previstos per les lleis.

Article 152

Totes les costes derivades del procediment especial i abreujat registral són d'ofici, sense que es pugui percebre res ni per honoraris, ni per despeses, ni per accessoris.

Capítol II. Procediments civils ordinaris

Article 153

Les accions destinades a l'obtenció d'un títol apte per la inscripció o per la pràctica d'un altre assentament registral relatiu a l'estat civil o a fets inscripibles o anotables en el Registre s'exerciten davant dels tribunals i es tramiten conforme a les lleis processals.

Article 154

En els procediments seguits per a l'exercici de les accions a què es refereix l'article anterior intervén, a més de les parts legitimades en cada cas, el Ministeri Fiscal sempre que la resolució que recaigui pugui afectar menors o incapacitats.

Intervé, també, el Ministeri Fiscal, com part processal o com a informador, en tots els altres casos en què ho estableixin les lleis substantives o processals.

Capítol III. Procediments penals i disciplinaris

Article 155

1. Els delictes i les faltes relatives a l'estat civil comesos pel registrador i per altre personal del Registre, o per persones alienes, són competència de la jurisdicció penal d'acord amb l'establert en la legislació penal i processal.

2. Les sancions disciplinàries que es poden imposar al registrador i al personal del Registre en aplicació del capítol I del títol II ho són sense perjudici de la responsabilitat penal en què hagin pogut incórrer.

Article 156

La comissió de delictes o falta relatius a l'estat civil, o les sancions disciplinàries a què es refereix l'article anterior, no afecten per si soles l'eficàcia provatòria i la publicitat material dels assentaments del Registre afectats per aquells fets mentre no es dicti resolució judicial que n'acordi la nul.litat o un altre tipus d'ineficàcia, o la seva modificació en el sentit pertinent.

Article 157

1. Si no hi ha hagut un pronunciament en aquest sentit en la causa penal oportuna, i no és possible anul.lar, declarar ineficax o modificar l'assentament afectat per un dels procediments establerts en la present Llei o en una altra norma processal, el Ministeri Fiscal ha d'instar, en procediment civil, la nul.litat, la ineficàcia o la modificació dels assentaments afectats per un delictes o una falta contra l'estat civil, o per irregularitat registral motivada de sanció disciplinària.

2. Estan legitimades per instar en procediment civil la nul.litat, la ineficàcia o la modificació al.ludides en l'apartat anterior, les persones a què es refereix l'assentament afectat, i qualsevol altra persona que acrediti tenir-hi un interès legítim.

Disposició transitòria primera

S'han d'inscriure tots els fets i els actes d'estat civil esdevinguts a partir de les 0 hores del 180è dia comptat des de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició transitòria segona

Els actes d'estat civil inscrits en els registres eclesiàstics d'Andorra fins a les 24 hores del dia anterior a aquell expressat en la disposició transitòria primera, podran ésser certificats pels encarregats dels dits registres eclesiàstics, segons les normes vigents del dret canònic.

El Govern, en el termini màxim de sis mesos iniciarà negociacions amb les autoritats eclesiàstiques competents per facilitar la transcripció al Registre Civil dels actes d'estat civil inscrits en els registres eclesiàstics d'Andorra especificats en el paràgraf precedent.

Quan en virtut de la present llei s'hagin transcrit en el Registre Civil les inscripcions contingudes en els registres eclesiàstics o en els registres civils estrangers, el Registre Civil podrà lliurar certificacions de les transcripcions fent menció expressa que es tracta d'una transcripció i de la seva data.

Disposició transitòria tercera

Aquesta Llei regeix respecte dels fets ocorreguts a partir del dia expressat en la disposició transitòria primera, i quant als anteriors, subjectes a inscripció, una vegada tinguin accés al Registre en la forma i amb el tipus d'assentament que la mateixa Llei estableixi.

Disposició final

La present Llei entrarà en vigor el dia mateix de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 de juliol de 1996

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de modificació de la Tarifa general de taxes del consum

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de juliol de 1996 ha aprovat la següent:

Llei de modificació de la Tarifa general de taxes del consum

Exposició de motius

Vist l'article 2 de la Llei de taxes sobre el consum de 30 de desembre de 1985,

Vist l'article 5 de la Llei d'Organització de l'Administració General de 24 de maig de 1985,

Vist l'article 5 i els concordants de la llei del Codi de l'Administració de 29 de març de 1989,

D'acord amb el que preveu l'article 12 de l'Acord entre la Comunitat Econòmica Europea (avui Unió Europea) i el Principat d'Andorra, de data 28 de juny de 1990,

Atès que la indústria andorrana del tabac, mitjançant els tradicionals convenis establerts amb els colliters, ha permès i permet encara el manteniment del sector agrícola i ramader, sense una excessiva intervenció de l'Estat, d'acord amb els principis constitucionals consagrats en la Constitució en els articles 28, 31 i 32, referents, respectivament, a la llibertat d'empresa dins de l'economia del mercat; a la utilització del sol i la defensa de la flora autòctona; i a la intervenció de l'Estat en l'ordenació del sistema econòmic i mercantil dins del marc de l'economia de mercat,

Atesa la importància en l'economia de la terra que la pagesia tradicional andorrana té en la conservació de l'entorn natural del territori, mantenint alhora els orígens de les activitats pròpies del sector primari i l'estreta relació entre la imatge que els conreus ofereixen tant al turisme com als ciutadans,

Atès que el conjunt del sector agrícola, industrial i comercial, representa una de les primeres fonts d'ingressos públics per